

ŚWIĘTE TRIDUUM PASCHALNE

WIELKI CZWARTEK

MSZA WIECZERZY PAŃSKIEJ

Zgodnie z najdawniejszą tradycją Kościoła, w dniu dzisiejszym nie wolno odprawiać Mszy świętych bez udziału ludu. W godzinach wieczornych, w porze najbardziej odpowiedniej, odprawia się Mszę Wieczery Pańskiej, z pełnym uczestnictwem całej miejscowej wspólnoty; podczas tej Mszy św. wszyscy kapłani i posługujący wypełniają właściwe sobie funkcje.

Kapłani, którzy koncelebrowali Mszę z poświęceniem krzyżma lub odprawiali już Mszę ze względu na pożytek wiernych, mogą powtórnie koncelebrować Mszę wieczorną.

Jeśli domaga się tego potrzeba duszpasterska, ordynariusz miejscowy może pozwolić na odprawienie w porze wieczornej drugiej Mszy św. w kościołach i w kaplicach publicznych lub półpublicznych; w razie konieczności może pozwolić na odprawienie Mszy w godzinach porannych, lecz tylko dla tych wiernych, którzy w żaden sposób nie mogą wziąć udziału w głównej Mszy wieczornej.

Komunii świętej można udzielać wiernym tylko podczas Mszy św., natomiast chorym wolno ją zanieść o każdej porze dnia. Należy im przypomnieć ustanowienie Najświętszego Sakramentu i zachęcić do duchowej łączności z wieczorną Mszą św.

OBRZĘDY WSTĘPNE I LITURGIA SŁOWA

1. Tabernakulum ma być puste. Do Komunii św. duchowieństwa i wiernych na dziś i na dzień jutrzejszy należy podczas tej Mszy św. konsekrować odpowiednią ilość chleba. Konsekuje się również hostię przeznaczoną do wystawienia w Grobie Pańskim.

2. **ANTYFONA NA WEJŚCIE**

Por. Ga 6, 14

Chlubimy się krzyżem naszego Pana Jezusa Chrystusa; * w nim jest nasze zbawienie, życie i zmartwychwstanie, * przez niego jesteśmy zbawieni i oswobodzeni.

3. Odmawia się Chwała na wysokości. W czasie śpiewania hymnu uderza się w dzwony; po zakończeniu hymnu dzwony milkną aż do Wigilii Paschalnej.

4. KOLEKTA

Wszechmogący, wieczny Boże, obchodzimy pamiątkę najświętszej Wieczery, † podczas której Twój Jednorodzony Syn mając się wydać na śmierć pozostawił Kościołowi nową wiekuistą Ofiarę i Ucztę swojej miłości; * spraw, abyśmy z tak wielkiego misterium czerpali pełnię miłości i życia. Przez naszego Pana Jezusa Chrystusa, Twojego Syna, † który z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha Świętego, * Bóg, przez wszystkie wieki wieków.

UMYWANIE NÓG

5. W homilii należy wyjaśnić główne tajemnice, które się wspomina w tej Mszy św., a mianowicie: ustanowienie Eucharystii i kapłaństwa oraz Chrystusowe przykazanie braterskiej miłości. Po homilii, tam, gdzie względy duszpasterskie za tym przemawiają, odbywa się obrzęd umywania nóg.

6. Ministranci prowadzą wybranych mężczyzn do ław przygotowanych w odpowiednim miejscu. Kapłan, jeśli trzeba, zdejmuje ornat i podchodzi do każdego z mężczyzn, polewa wodą jego stopy i wyciera je, z pomocą ministrantów.

7. W tym czasie śpiewa się antyfony lub inne odpowiednie pieśni.

ANTYFONA PIERWSZA

Por. J 13, 4. 5. 15

Gdy Pan wstał od wieczery, nalał wody do miednicy i zaczął umywać uczniom nogi; taki przykład im zostawił.

ANTYFONA DRUGA

J 13, 6. 7. 8

Jezus podszedł do Szymona Piotra, a on rzekł do Niego: * Panie, Ty chcesz mi umyć nogi? Jezus mu odpowiedział: Jeśli Cię nie umyję, nie będziesz miał udziału ze Mną. K. Tego, co Ja czynię, ty teraz nie rozumiesz, ale później będziesz to wiedział. * Panie, Ty chcesz mi umyć nogi.

ANTYFONA TRZECIA

Por. J 13, 14

Jeżeli Ja, wasz Pan i Nauczyciel, umyłem wam nogi, to i wyście powinni sobie nawzajem umywać nogi.

ANTYFONA CZWARTA

J 13, 35

Po tym wszyscy poznają, że jesteście moimi uczniami, jeśli będziecie się wzajemnie miłowali.

ANTYFONA PIĄTA

J 13, 34

Daję wam przykazanie nowe, abyście się wzajemnie miłowali, tak jak Ja was umiłowałem.

ANTYFONA SZÓSTA

1 Kor 13, 13

K. Niechaj trwają w was wiara, nadzieja i miłość. **W.** Z nich największa jest miłość. **K.** Teraz trwają wiara, nadzieja i miłość. **W.** Z nich największa jest miłość.

8. Bezpośrednio po umywaniu nóg, lub – jeśli się ono nie odbywa – po homilii, następuje modlitwa powszechna. Nie odmawia się wyznania wiary.

LITURGIA EUCHARYSTYCZNA

9. Na początku liturgii eucharystycznej może się odbyć procesja wiernych z darami przeznaczonymi dla ubogich. W tym czasie śpiewa się pieśń: Gdzie miłość prawdziwa i dobroć, lub inną odpowiednią pieśń.

Antyfona: Gdzie miłość prawdziwa i dobroć,
tam znajdziesz Boga żywego.
Zgromadziła nas tu razem miłość Chrystusa, *
weselmy się w Nim i radujmy.
Z pokorą szczerą kochajmy Boga *
i czystym sercem miłujmy się nawzajem.

Antyfona: Gdzie miłość...
Skoro się wszyscy tu gromadzimy, *
strzeżmy się tego, co nas rozdziela.
Niech ustaną wszystkie gniewy i spory, *
a pośrodku nas niech będzie Chrystus.

Antyfona: Gdzie miłość...
Obyśmy oglądali Twoje oblicze, Chryste Boże, *
razem ze świętymi w chwale Twego Królestwa.
To będzie naszą radością czystą i bez granic *
przez nieskończone wieki wieków. Amen.

10. MODLITWA NAD DARAMI

Panie, nasz Boże, daj nam godnie uczestniczyć w świętych obrzędach, † ilekroć, bowiem sprawujemy pamiątkę ofiary Chrystusa, * spełnia się dzieło naszego odkupienia. Przez Chrystusa, Pana naszego.

11. I prefacja o Najśw. Eucharystii, nr 46.

Jeżeli się używa Kanonu rzymskiego, odmawia się modlitwy własne:

Zjednoczeni..., Boże, przyjmij... i On to w dzień przed męką...

Zjednoczeni z całym Kościołem, * uroczyście obchodzimy święty dzień, w którym nasz Pan Jezus Chrystus został za nas wydany * i ze czcią wspominamy * najpierw pełną chwały Maryję, zawsze Dziewicę, * Matkę Boga i naszego Pana Jezusa Chrystusa, * a także świętego Józefa, * Oblubieńca Najświętszej Dziewicy, * oraz Twoich świętych Apostołów i Męczenników: * Piotra i Pawła, Andrzeja, * (Jakuba, Jana, Tomasza, * Jakuba, Filipa, Bartłomieja, * Mateusza Szymona i Tadeusza, Linusa, Kleta, Klemensa, Sykstusa, * Korneliusza, Cypriana, Wawrzyńca, Chryzogona, * Jana i Pawła, Kosmę i Damiana) * i wszystkich Twoich Świętych. * Przez ich zasługi i modlitwy * otaczaj nas we wszystkim swoją przemożną opieką. * (Przez Chrystusa, Pana naszego. Amen.)

Z rozłożonymi rękami mówi:

Boże, przyjmij łaskawie tę Ofiarę * od nas, sług Twoich * i całego ludu Twego. * Składamy ją na pamiątkę dnia, * w którym nasz Pan Jezus Chrystus * powierzył swoim uczniom odprawianie sakramentalnej ofiary Ciała i Krwi swojej * Napełnij nasze życie swoim pokojem * zachowaj nas od wiecznego potępienia * i dołącz do grona swoich wybranych.

Składa ręce.

(Przez Chrystusa, Pana naszego. Amen.)

Trzymając ręce wyciągnięte nad darami, mówi:

Prosimy Cię, Boże, * uświęć tę Ofiarę pełnią swojego błogosławieństwa, * mocą Twojego Ducha uczyn ją doskonałą i miłą sobie, * aby się stała dla nas Ciałem i Krwią ✠ Twojego umiłowanego Syna, * naszego Pana Jezusa Chrystusa.

Składa ręce.

W formułach, które następują, słowa Chrystusa należy wymawiać starannie i wyraźnie, bo tego wymaga ich znaczenie.

On to w dzień przed męką * za zbawienie nasze i całego świata, to jest dzisiaj,

Bierze chleb, unosi go nieco nad ołtarzem i mówi:

wziął chleb w swoje święte i czcigodne ręce,
podnosi oczy,

podniósł oczy ku niebu, * do Ciebie, Boga, swojego Ojca wszechmogącego, * i dzięki Tobie składając, błogosławił, * łamał i rozdawał swoim uczniom, mówiąc:

lekko się pochyla.

Bierzcie i jedzcie z tego wszyscy:

To jest bowiem Ciało moje,
które za was będzie wydane.

Ukazuje ludowi konsekrowaną hostię, składa ją na patenie i przyklęka.

Następnie mówi:

Podobnie po wieczerzy

Bierze kielich, unosi go nieco nad ołtarzem i mówi:

wziął ten przesławny kielich * w swoje święte i czcigodne ręce, * ponownie dzięki Tobie składając, błogosławił, * i podał swoim uczniom mówiąc:

lekko się pochyla.

Bierzcie i pijcie z niego wszyscy:

To jest bowiem kielich Krwi mojej
nowego i wiecznego przymierza,
która za was i za wielu będzie wylana
na odpuszczenie grzechów.

To czyńcie na moją pamiątkę.

Ukazuje ludowi kielich, stawia go na korporale i przyklęka.

Następnie rozpoczyna jedną z aklamacji, s. 309* - 310*.

Ciąg dalszy jak w Kanonie rzymskim, s. 310*.

W 2 i 3 Modlitwie eucharystycznej wspomnienie tajemnicy dnia.

12. ANTYFONA NA KOMUNIE

1 Kor 11, 24. 25

To jest Ciało moje za was wydane; * ten kielich jest Nowym Przymierzem we Krwi mojej. * Czyńcie to, ile razy spożywać będziecie, * na moją pamiątkę.

13. Po Komunii zostawia się na ołtarzu puszkę z komunikantami, które będzie się rozdzielać w dniu jutrzejszym w czasie liturgii Męki Pańskiej. Mszę kończy się modlitwą po Komunii.

14. MODLITWA PO KOMUNII

Wszechmogący Boże, spraw, abyśmy posileni na doczesnej uczcie Twojego Syna, * zasłużyli na pełne uczestnictwo w uczcie niebieskiej. Przez Chrystusa, Pana naszego.

PRZENIESIENIE NAJŚW. SAKRAMENTU

15. Po modlitwie po Komunii kapłan, stojąc przed ołtarzem, nakłada kadzidło do kadzielnicy, klęka i okadza Najśw. Sakrament potrójnym rzutem. Następnie otrzymuje welon, bierze puszkę i okrywa ją welonem.

16. Najśw. Sakrament przenosi się w procesji na miejsce przechowania przygotowane w odpowiednio ozdobionej kaplicy. Na czele procesji niesie się krzyż, a przy Najśw. Sakramencie świece i kadzielnice. W tym czasie śpiewa się hymn Sław, języku, tajemnicę (bez dwóch ostatnich zwrotek) lub inną pieśń eucharystyczną.

Sław, języku, tajemnicę
Ciała i najdroższej Krwi,
Którą, jako łask krynicę,
Wylał w czasie ziemskich dni
Ten, co Matkę miał Dziewicę,
Król narodów, godzien czci.
Z Panny czystej narodzony,
Posłan zbawić ludzki ród,
Gdy po świecie, na wsze strony,
Ziarno słowa rzucił w lud,
Wtedy cudem niezgłębionym
Zamknął swej pielgrzymki trud.

W noc ostatnią przy wieczerzy,
 Z tymi, których braćmi zwał,
 Pełniąc wszystko, jak należy,
 Czego przepis prawny chciał,
 Sam Dwunastu się powierzył
 I za pokarm z rąk swych dał.
 Słowem więc, Wcielone Słowo,
 Chleb zamienia w Ciało swe.
 Wino Krwią jest Chrystusową,
 Darmo wzrok to widzieć chce.
 Tylko wiara Bożą mową
 Pewność o tym w serca śle.

Przed tak wielkim Sakramentem
 Upadajmy wszyscy wraz,
 Niech przed Nowym Testamentem
 Starych praw ustąpi czas.
 Co dla zmysłów niepojęte,
 Niech dopełni wiara w nas.
 Bogu Ojcu i Synowi
 Hołd po wszystkie nieśmy dni,
 Niech podaje wiek wiekowi
 Hymn triumfu, dzięki, czci,
 A równemu im Duchowi
 Niechaj wieczna chwała brzmi. Amen.

17. Gdy procesja przyjdzie na miejsce przechowania, kapłan stawia puszkę, nakłada kadzidło i klęcząc okadza Najśw. Sakrament. Śpiewa się wtedy Przed tak wielkim Sakramentem. Potem zamyka się tabernakulum.
18. Po chwili adoracji w ciszy, kapłan i posługujący przyklękają i powracają do zakrystii.
19. Następnie obnaża się ołtarz i, jeśli to możliwe, wynosi się krzyże z kościoła. Krzyże, które pozostały w kościele, wypada zasłonić.
20. Kto uczestniczy w Mszy wieczornej, nie odmawia Nieszporów.
21. Należy zachęcić wiernych, aby przez pewien czas, zależnie od warunków miejscowych, adorowali Najśw. Sakrament w kaplicy przechowania. Adoracja po północy nie może mieć uroczystego charakteru.

WIELKI PIĄTEK MĘKI PAŃSKIEJ

LITURGIA NA CZEŚĆ MĘKI PAŃSKIEJ

1. W W. Piątek i W. Sobotę, zgodnie ze starożytną tradycją, Kościół nie sprawuje Eucharystii.
2. Ołtarz ma być zupełnie obnażony: bez krzyża, świeczników i obrusów.
3. Liturgię Męki Pańskiej sprawuje się po południu około godziny 15, jeśli racje duszpasterskie nie przemawiają za późniejszą porą. Liturgia składa się z czterech części: liturgii słowa, adoracji Krzyża, Komunii świętej i przeniesienia Najświętszego Sakramentu do Grobu Pańskiego.

W dniu dzisiejszym Komunię św. rozdziela się wiernym jedynie podczas sprawowania liturgii Męki Pańskiej; chorym, którzy nie mogą uczestniczyć w tym obrzędzie, można zanieść Eucharystię o każdej porze dnia.

4. Kapłan i diakon, ubrani w szaty mszalne koloru czerwonego, udają się do ołtarza i po oddaniu mu czci padają na twarz lub klękają. Wszyscy zgromadzeni przez pewien czas modlą się w ciszy.
5. Następnie kapłan z posługującymi udaje się na miejsce przewodniczenia. Zwrócony do wiernych odmawia jedną z następujących modlitw.

MODLITWA (opuszcza się wezwanie: Módlmy się)

Pomnij, Boże, na swoje miłosierdzie, otaczaj nieustanną opieką i uświęcaj lud swój, dla którego Twój Syn, Jezus Chrystus, ustanowił paschalne misterium przelewając krew swoją. Który żyje i króluje na wieki wieków. **W. Amen.**

Albo:

Boże, Ty przez mękę Chrystusa, Twojego Syna a naszego Pana, zniweczyłeś śmierć, która wynikła z grzechu pierworodnego i jako dziedzictwo przeszła na wszystkie pokolenia, spraw, abyśmy wszczępieni w Chrystusa i uświęceni przez łaskę nosili w sobie podobieństwo do Niego, jak z konieczności natury nosiliśmy podobieństwo do Adama. Przez Chrystusa, Pana naszego. **W. Amen.**

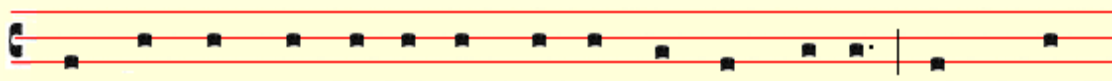
CZĘŚĆ PIERWSZA: LITURGIA SŁOWA

6. Wszyscy siadają. Najpierw czyta się prorocstwo z Księgi Izajasza (52, 13-53, 12), po którym następuje psalm.
7. Drugie czytanie bierze się z Listu do Hebrajczyków (4, 14-16; 5, 7-8). Po nim następuje śpiew przed Ewangelią.
8. Z kolei czyta się opis Męki Pańskiej według św. Jana (18, 1 - 19, 42) w taki sam sposób, jak w Niedzielę Palmową.
9. Po odczytaniu Męki Pańskiej może być krótka homilia, którą kapłan może zakończyć wezwaniem wiernych do krótkiej modlitwy w ciszy.

MODLITWA POWSZECHNA

10. Na zakończenie liturgii słowa odbywa się modlitwa powszechna, która ma następujący przebieg: diakon, stojąc na ambonie, wypowiada wezwanie, w którym podaje intencję modlitwy. Wszyscy przez pewien czas modlą się w ciszy, po czym kapłan, z miejsca przewodniczenia lub stojąc przy ołtarzu, odmawia modlitwę z rękami rozłożonymi.
11. Wierni przez cały czas modlitwy mogą stać albo klęczeć.
12. W poważnej i publicznej potrzebie ordynariusz miejsca może pozwolić na dodanie specjalnej intencji lub ją nakazać.
13. Spośród modlitw, znajdujących się w mszale, kapłan może wybrać takie, które lepiej odpowiadają warunkom miejscowym, z tym, że należy zachować kolejność intencji, ustaloną dla modlitwy powszechnej (Por. Ogólne wprowadzenie do Mszału rzymskiego, nr 46).

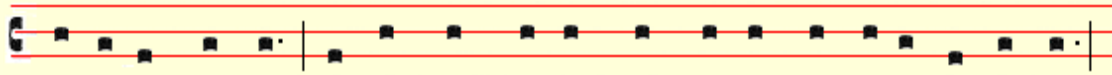
1. ZA KOŚCIÓŁ ŚWIĘTY

Módl-my się, naj-mil-si, za świę-ty Ko-ściół Bo-ży, niech nasz

Bóg i Pan ob-da-rzy go po-ko-jem i jed-no-ścią i strze-że go

na ca-łej zie-mi, a nam po-zwo-li wieść ży-cie ci-che i spo-koj-ne

na chwa-łą Bo-ga Oj-ca wszech-mo-gą-ce-go.

Modlitwa w ciszy. Po niej kapłan śpiewa:

Wszechmogący, wieczny Boże, Ty w Chrystusie objawiłeś swoją chwałę wszystkim narodom, † strzeż dzieła Twego miłosierdzia, * aby Twój Kościół, rozszerzony na cały świat, trwał z niewzruszoną wiarą w wyznawaniu Twojego imienia. Przez Chrystusa, Pana naszego. **W.** Amen.

2. ZA PAPIEŻA

Módl-my się za na-sze-go pa-pie-ża **N.**, niech nasz Bóg
i Pan, któ-ry go wy-brał do wy-ko-ny-wa-nia wła-dzy
bi-sku-piej, za-cho-wa go w zdro-wiu i bez-pie-czeń-stwie
dla swo-je-go Ko-ścio-ła świę-te-go, a-by rzą-dził świę-tym
lu-dem Bo-żym.

Modlitwa w ciszy. Po niej kapłan śpiewa:

Wszechmogący, wieczny Boże, Twoja mądrość wszystkim kieruje, † wejrzyj łaskawie na nasze prośby i w swojej dobroci racz zachować wybranego dla nas papieża, * aby lud chrześcijański, który od Ciebie otrzymuje przewodników, pod zwierzchnictwem najwyższego pasterza wzrastał w zasługach swej wiary. Przez Chrystusa, Pana naszego. **W.** Amen.

3. ZA WSZYSTKIE STANY KOŚCIOŁA

Co do imienia biskupa i formuły, której należy użyć, Por. Ogólne wprowadzenie do Mszału rzymskiego, nr 109.

Módl-my się za na-sze-go bi-sku-pa N., za wszy-stkich
 bi-sku-pów, ka-pła-nów, dia-ko-nów, za wszy-stkich, któ-rzy
 słu-żą Ko-ścio-ło-wi i za ca-ły lud wier-ny.

Modlitwa w ciszy. Po niej kapłan śpiewa:

Wszehmogący, wieczny Boże, Twój Duch uświęca całą społeczność Kościoła i nią rządzi, † wysłuchaj nasze pokorne prośby za wszystkie stany Kościoła, * aby dzięki Twojej łasce wszyscy wiernie Tobie służyli. Przez Chrystusa, Pana naszego. W. Amen.

4. ZA KATECHUMENÓW

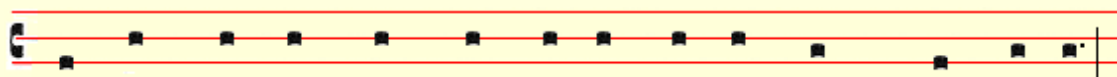

Módl-my się za ka-te-chu-me-nów, niech nasz Bóg i Pan
 o-two-rzy wnę-trza ich serc i bra-my swo-je-go mi-ło-sier-dzia,
 a-by o-trzy-ma-wszy w ką-pie-li od-ro-dze-nia od-pu-szcze-nie
 wszy-stkich grze-chów, złą-czy-li się z na-mi w Chry-stu-sie
 Je-zu-sie, Pa-nu na-szym.

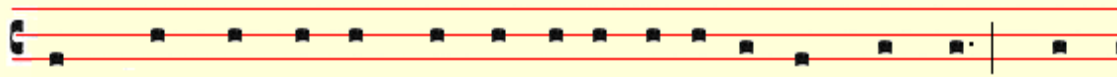
Modlitwa w ciszy. Po niej kapłan śpiewa:

Wszechmogący, wieczny Boże, Ty nieustannie ubogacasz swój Kościół nowym potomstwem; † pomnóż wiarę i zrozumienie u katechumenów, * aby odrodzeni w wodzie chrztu świętego, zostali zaliczeni do grona Twoich przybranych dzieci. Przez Chrystusa, Pana naszego. **W.** Amen.

5. O JEDNOŚĆ CHRZEŚCIJAN

Módl-my się za wszy-stkich bra-ci wie-rzą-cych w Chry-stu-sa:

niech nasz Bóg i Pan spra-wi, a-by dą-ży-li do praw-dy, niech

ich zgro-ma-dzi i za-cho-wa w swo-im jed-nym Ko-ście-le.

Modlitwa w ciszy. Po niej kapłan śpiewa:

Wszechmogący, wieczny Boże, Ty gromadzisz rozproszonych, a zgromadzonych zachowujesz w jedności, † wejrzyj łaskawie na wyznawców Twojego Syna, * i spraw, niech wszyscy, których uświęcił jeden chrzest, złączą się w prawdziwej wierze i bratniej miłości. Przez Chrystusa, Pana naszego. **W.** Amen.

6. ZA ŻYDÓW

Módl-my się za Ży-dów, do któ-rych przod-ków Pan Bóg

prze-ma-wiał, a-by po-mógł im wzra-stać w mi-ło-ści ku Nie-mu

i w wier-no-ści Je-go przy-mie-rzu.

Modlitwa w ciszy. Po niej kapłan śpiewa:

Wszchemogący, wieczny Boże, Ty dałeś swoje obietnice Abrahamowi i jego potomkom; † wysłuchaj łaskawie prośby swojego Kościoła, * aby lud, który niegdyś był narodem wybranym, mógł osiągnąć pełnię odkupienia. Przez Chrystusa, Pana naszego. **W.** Amen.

7. ZA NIEWIERZĄCYCH W CHRYSZTUSA

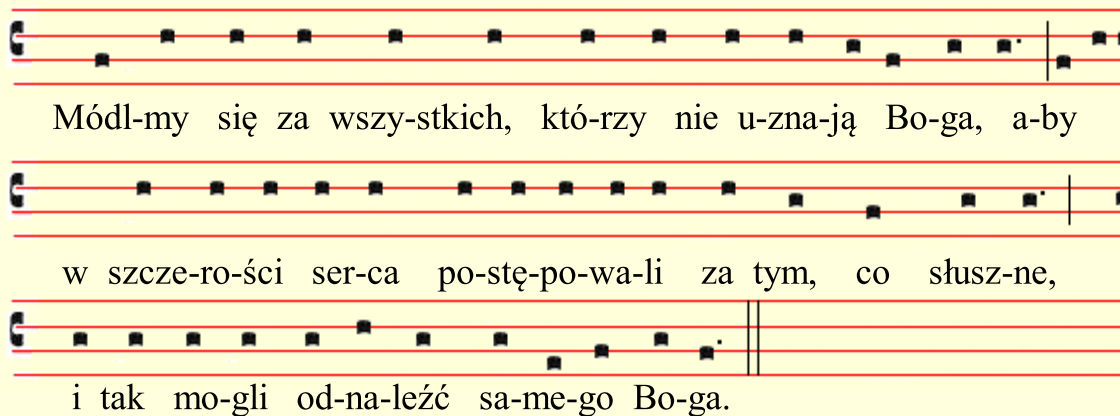

Módl-my się za tych, któ-rzy nie wie-rzą w Chry-stu-sa, a-by
i o-ni na-peł-nie-ni świa-tłem Du-cha Świą-te-go, mo-gli
wkro-czyć na dro-gę zba-wie-nia.

Modlitwa w ciszy. Po niej kapłan śpiewa:

Wszchemogący, wieczny Boże, spraw, aby niewierzący w Chrystusa, postępując zgodnie z sumieniem znaleźli prawdę; † i abyśmy przez wzrost we wzajemnej miłości oraz pełniejszy udział w tajemnicy Twego życia, * stali się w świecie doskonalszymi świadkami Twojej miłości. Przez Chrystusa, Pana naszego. **W.** Amen.

8. ZA NIEWIERZĄCYCH W BOGA

Módl-my się za wszy-stkich, któ-rzy nie u-zna-ją Bo-ga, a-by
w szcze-ro-ści ser-ca po-stę-po-wa-li za tym, co słu-sz-ne,
i tak mo-gli od-na-leżć sa-me-go Bo-ga.

Modlitwa w ciszy. Po niej kapłan śpiewa:

Wszchemogący, wieczny Boże, Ty stworzyłeś wszystkich ludzi, aby zawsze Ciebie szukali, a znajdując Cię, doznali pokoju; † spraw łaskawie, aby wszyscy, mimo przeszkód i niebezpieczeństw, dostrzegali znaki Twojej dobroci oraz świadectwo dobrych czynów tych ludzi, którzy w Ciebie wierzą * i z radością wyznali wiarę w Ciebie, jedynego prawdziwego Boga i Ojca wszystkich ludzi. Przez Chrystusa, Pana naszego. W. Amen.

9. ZA RZĄDZĄCYCH PAŃSTWAMI

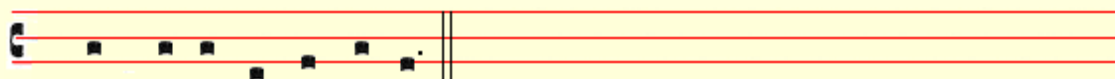
Módl-my się za wszy-stkich rzą-dzą-cych pań-stwa-mi: niech

nasz Bóg i Pan kie-ru-je ich u-my-sła-mi i ser-ca-mi we-dług

swo-jej wo-li, a-byś-my wszy-scy ży-li w praw-dzi-wej

wol-no-ści i po-ko-ju.

Modlitwa w ciszy. Po niej kapłan śpiewa:

Wszchemogący, wieczny Boże, w Twoim ręku są ludzkie serca i od Ciebie pochodzą prawa wszystkich ludów; † wejrzyj łaskawie na tych, którzy nami rządzą, * aby na całym świecie panował trwały pokój i pomyślność narodów, a religia cieszyła się wolnością. Przez Chrystusa, Pana naszego. W. Amen.

10. ZA STRAPIONYCH I CIERPIĄCYCH

Módl-my się, naj-mil-si, do Bo-ga Oj-ca wszech-mo-gą-ce-go,
 a-by o-czy-ścił świat z wszel-kich błę-dów, od-wró-cił od nas
 cho-ro-by, głód od-da-lił, o-two-rzył wię-zie-nia, ro-zer-wał
 kaj-da-ny, ra-czył dać bez-pie-czeń-stwo i szczę-śli-wy po-wrót
 po-dró-żu-ją-cym, zdro-wie cho-rym, a u-mie-ra-ją-cych
 ob-da-rzył zba-wie-niem.

Modlitwa w ciszy. Po niej kapłan śpiewa:

Wszechmogący, wieczny Boże, pociecho strapionych i mocy cierpiących, † usłysz prośby tych, którzy w jakimkolwiek utrapieniu wołają do Ciebie, * aby wszyscy mogli się radować, że doznali w swoich potrzebach Twego miłosierdzia. Przez Chrystusa, Pana naszego. **W.** Amen.

CZEŚĆ DRUGA: ADORACJA KRZYŻA

14. Po modlitwie powszechnej odbywa się uroczysta adoracja Krzyża. Można ją przeprowadzić w dwojaki sposób, zależnie od okoliczności.

PIERWSZA FORMA UKAZANIA KRZYŻA

15. Do ołtarza przynosi się zasłonięty Krzyż; dwaj ministranci niosą przy nim zapalone świece. Kapłan, stojąc przed ołtarzem, bierze Krzyż, odsłania jego górną część i podnosząc go śpiewa wezwanie: Oto drzewo Krzyża; w śpiewie pomaga mu diakon lub, jeśli zachodzi potrzeba, schola. Wszyscy odpowiadają: Pójdźmy z pokłonem, po skończeniu śpiewu klękają na oba kolana i przez chwilę oddają cześć Krzyżowi. W tym czasie kapłan trzyma wzniesiony Krzyż. Następnie kapłan odsłania prawe ramię Krzyża i znowu podnosząc Krzyż śpiewa wezwanie: Oto drzewo Krzyża, po czym odbywa się wszystko jak poprzednio. Wreszcie odsłania Krzyż całkowicie, śpiewa po raz trzeci wezwanie: Oto drzewo Krzyża i wszystko odbywa się jak za pierwszym razem.

16. W towarzystwie dwóch ministrantów, którzy niosą zapalone świece, kapłan zanosi Krzyż na miejsce między prezbiterium i nawą lub na inne odpowiednie miejsce. Krzyż przekazuje ministrantom, którzy go podtrzymują; świece stawia się po obu stronach Krzyża. Teraz odbywa się adoracja Krzyża, jak niżej.

DRUGA FORMA UKAZANIA KRZYŻA

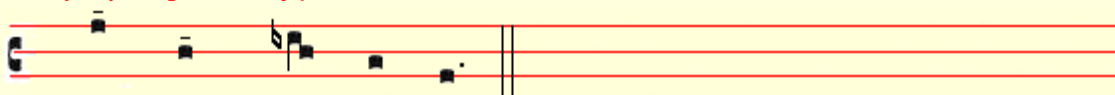
17. Kapłan lub diakon, albo ktoś odpowiedni z posługujących, udaje się z ministrantami do drzwi kościoła. Tu bierze nie zasłonięty Krzyż, ministranci zaś biorą zapalone świece. Odbywa się teraz procesja z Krzyżem przez kościół do prezbiterium. W pobliżu wejścia, pośrodku kościoła i przy wejściu do prezbiterium, niosący Krzyż zatrzymuje się, podnosi go i śpiewa wezwanie: Oto drzewo Krzyża. Wszyscy mu odpowiadają: Pójdźmy z pokłonem, po każdej odpowiedzi klękają i przez chwilę oddają w milczeniu cześć Krzyżowi. Następnie Krzyż i świece umieszcza się tak, jak wyżej podano, i odbywa się adoracja.

ŚPIEW PRZY UKAZANIU KRZYŻA

O-to drze-wo Krzy-ża, na któ-rym za-wi-sło Zba-wie-nie świa-ta.

Wszyscy odpowiadają:

Pójdź-my z po-kło-nem.

ADORACJA KRZYŻA

18. Kapłan, duchowieństwo i wierni przechodzą procesjonalnie przed Krzyżem i oddają mu cześć przez przyklęknięcie albo w inny sposób, zgodny z miejscowym zwyczajem, np. przez ucałowanie.

W tym czasie śpiewa się pieśni: Wielbimy Krzyż, Święty Boże, Ludu mój, ludu, Krzyżu święty lub inne odpowiednie pieśni. Ci, którzy złożyli cześć Krzyżowi, siadają.

19. Adoruje się tylko jeden Krzyż. Jeżeli z powodu wielkiej liczby uczestników liturgii nie wszyscy mogą podejść do Krzyża i oddać mu cześć, obrzęd adoracji można odprawić w następujący sposób: gdy część wiernych odda cześć Krzyżowi, kapłan bierze go, staje pośrodku przed ołtarzem i w krótkich słowach zachęca zgromadzonych do adoracji. Następnie podnosi Krzyż i tak go trzyma przez pewien czas, wierni zaś oddają wtedy cześć Krzyżowi w milczeniu.

20. Po zakończeniu adoracji Krzyż zanosi się na zwykłe miejsce przy ołtarzu. Zapalone świece stawia się na ołtarzu lub przy Krzyżu.

ŚPIEWY NA ADORACJĘ KRZYŻA

I

ANTYFONA

Wielbimy Krzyż Twój, Panie Jezu, * wysławiamy Twoje święte zmartwychwstanie, * bo przez drzewo Krzyża przyszła radość dla całego świata.

Ps 67(66), 2

Niech Bóg się zmiłuje nad nami i nam błogosławi; *
niech nam ukáže pogodne oblicze.

ANTYFONA

Wielbimy Krzyż Twój, Panie Jezu, * wysławiamy Twoje święte zmartwychwstanie, * bo przez drzewo Krzyża przyszła radość dla całego świata.

II

Święty Boże, Święty mocny, Święty nieśmiertelny,
zmiłuj się nad nami.

Święty Boże, Święty mocny, Święty nieśmiertelny,
zmiłuj się nad nami.

Święty Boże, Święty mocny, Święty nieśmiertelny,
zmiłuj się nad nami.

III

Ludu, mój ludu, cóżem ci uczynił?
W czymem zasmucił albo w czym zawinił?
Jam cię wyzwolił z mocy faraona,
A tyś przyrządził krzyż na me ramiona.
Ludu, mój ludu...
Jam cię wprowadził w kraj miodem płynący,
Tyś Mi zgotował śmierci znak hańbiący.
Ludu, mój ludu...
Jam ciebie szczepił, winnico wybrana,
A tyś Mnie octem poił, swego Pana.
Ludu, mój ludu...
Jam dla cię spuszczał na Egipt karanie.
A tyś Mnie wydał na ubiczowanie.
Ludu, mój ludu...
Jam faraona dał w odmęt bałwanów,
A tyś Mnie wydał książętom kapłanów.
Ludu, mój ludu...
Morzem otworzył, byś szedł suchą nogą,
A tyś Mi włócznią bok otworzył srogą.
Ludu, mój ludu...
Jam ci był wodzem w kolumnie obłoku,
Tyś Mnie wiódł słuchać Piłata wyroku.
Ludu, mój ludu...
Jam ciebie karmił manny rozkoszami,
Tyś Mi odpłacił policzkowaniami.
Ludu, mój ludu...
Jam ci ze skały dobył wodę zdrową,
A tyś Mnie poił goryczą żółciową.
Ludu, mój ludu...
Jam dał, że zbici Kanaan królowie,
A ty zaś trzcina bieleś Mnie po głowie.
Ludu, mój ludu...
Jam ci dał berło Judzie powierzone,
A tyś Mi wtłoczył cierniową koronę.
Ludu, mój ludu...
Jam cię wywyższył między narodami,
Tyś Mnie na krzyżu podwyższył z łotrami.

IV
HYMN

Krzyżu święty, nade wszystko
Drzewo przenajszlachetniejsze!
W żadnym lesie takie nie jest,
Jedno, na którym sam Bóg jest.
Słodkie drzewo, słodkie gwoździe,
Rozkoszny owoc nosiło.

Skłoń gałązki, drzewo święte,
Ulżyj członkom tak rozpiętym,
Odmień teraz ona srogość,
Którąś miało z przyrodzenia,
Spuść lekuchno i cichuchno
Ciało Króla niebieskiego.

Tyś samo było dostojne
Nosić światowe zbawienie,
Przez cię przewóz jest naprawień
Świata, który był zagubień,
Który święta Krew polała,
Co z Baranka wypływała.

W jasełkach leżąc gdy płakał,
Już tam był wszystko oglądał,
Iż tak haniebnie umrzeć miał,
Gdy wszystkim świat odkupić chciał.
W on czas między zwierzętami,
A teraz między łotrami.

Niesłychana to jest dobroć
Za kogo na krzyżu umrzeć;
Któż to może dzisiaj zdziałać,
Za kogo swoją duszę dać?
Sam to Pan Jezus wykonał,
Bo nas wiernie umiłował.

Nędzne by to serce było,
Co by dziś nie zapłakało,
Widząc Stworzyciela swego
Na krzyżu zawieszzonego,
Na słońcu upieczonego
Baranka wielkanocnego.

Maryja Matka patrzyła
Na członki, co powijała,
Powijając całowała,
Z tego wielką radość miała.
Teraz je widzi szerniałe,
Żyły, stawy w Nim porwane.

CZĘŚĆ TRZECIA: KOMUNIA ŚWIĘTA

21. Ołtarz nakrywa się obrusem i umieszcza na nim korporał i mszał. Następnie diakon, lub, gdy go nie ma, sam kapłan, przynosi Najświętszy Sakrament krótszą drogą z miejsca przechowania do ołtarza. W tym czasie wszyscy stoją w milczeniu. Dwaj ministranci towarzyszą kapłanowi, niosąc przy Najświętszym Sakramencie zapalone świece, które stawiają na ołtarzu lub obok niego.

22. Gdy diakon postawi na ołtarzu puszkę z Najświętszym Sakramentem i odkryje ją, podchodzi kapłan, przyklęka i staje przy ołtarzu. Z rękami złożonymi głośno mówi:

Pouczeni przez Zbawiciela i posłuszni Jego słowom, ośmielamy się mówić:

Kapłan rozkłada ręce i mówi razem z ludem:

Ojczy nasz, któryś jest w niebie: * święć się imię Twoje, * przyjdź Królestwo Twoje, * bądź wola Twoja jako w niebie tak i na ziemi. * Chleba naszego powszedniego daj nam dzisiaj. * I odpuść nam nasze winy, * jako i my odpuszczamy naszym winowajcom. * I nie wódź nas na pokuszenie, * ale nas zbaw ode złego.

Z rozłożonymi rękami sam kapłan mówi dalej:

Wybaw nas, Panie, od zła wszelkiego * i obdarz nasze czasy pokojem. * Wspomóż nas w swoim miłosierdziu, * abyśmy zawsze wolni od grzechu * i bezpieczni od wszelkiego zamętu, * pełni nadziei oczekiwali * przyjścia naszego Zbawiciela, Jezusa Chrystusa.

Kapłan składa ręce. Lud kończy modlitwę:

Bo Twoje jest królestwo i potęga, i chwała na wieki.

23. Kapłan, ze złożonymi rękami, mówi cicho:

Panie Jezu Chryste, * niech przyjęcie Ciała Twojego * nie ściągnie na mnie wyroku potępienia, * lecz dzięki Twemu miłosierdziu niech mnie chroni * oraz skutecznie leczy moją duszę i ciało.

24. Kapłan przyklęka, bierze małą hostię i trzymając ją nieco podniesioną nad pateną, zwrócony do ludu, mówi głośno:

Oto Baranek Boży, który gładzi grzechy świata. *
Błogosławieni, którzy zostali wezwani na Jego ucztę.

I razem z ludem jeden raz dodaje:

Panie, nie jestem godzien, abyś przyszedł do mnie, * ale powiedz tylko słowo, * a będzie uzdrowiona dusza moja.

Kapłan zwrócony do ołtarza, z czcią przyjmuje Ciało Chrystusa.

25. Następnie kapłan rozdaje wiernym Komunię świętą. W czasie Komunii można śpiewać odpowiednie pieśni.

26. Gdy wierni przyjmą Komunię, puszkę z Najświętszym Sakramentem umieszcza się w tabernakulum. Jeżeli jest diakon lub drugi kapłan, może puszkę od razu przenieść do tabernakulum w Grobie Pańskim.

27. Po Komunii można zachować przez pewien czas święte milczenie, po czym kapłan odmawia następującą modlitwę:

MODLITWA PO KOMUNII

Wszechmogący, wieczny Boże, Ty nam dałeś nowe życie przez błogosławioną śmierć i zmartwychwstanie Chrystusa, † zachowaj w nas dzieło swojego miłosierdzia * i spraw, abyśmy przez udział w tym misterium żyli zawsze dla Ciebie. Przez Chrystusa, Pana naszego. **W.** Amen.

CZĘŚĆ CZWARTA:

PROCESJA DO GROBU PAŃSKIEGO

28. Zgodnie z wielowiekową tradycją, w Wielki Piątek po ukończeniu liturgii Męki Pańskiej, przenosi się Najświętszy Sakrament do Grobu Pańskiego i wystawia do adoracji.

29. W kaplicy Grobu Pańskiego powinien być ołtarz, choćby przenośny, i tabernakulum do przechowywania puszek z Najświętszym Sakramentem.

30. Monstrancję, okrytą welonem, można wystawić na ołtarzu lub na tronie, który powinien być umieszczony blisko ołtarza.

31. Wszystkie elementy dekoracyjne i światła powinny kierować uwagę wiernych na Najświętszy Sakrament, który jest Pamiątką Śmierci i Zmartwychwstania Chrystusa, a nie na figurę Chrystusa leżącego w grobie.

32. Po modlitwie po Komunii Najświętszy Sakrament wystawia się na ołtarzu w monstrancji, którą się okrywa przezroczystym białym welonem.

Kapłan nakłada kadzidło do kadzielnicy, klęka i okadza Najświętszy Sakrament, następnie w uroczystej procesji przenosi Go do Grobu Pańskiego. W czasie procesji śpiewa się pieśń o Męce Pańskiej np. Jezu Chryste, Panie miły.

33. Po wystawieniu Najświętszego Sakramentu w Grobie Pańskim, kapłan okadza Go i po chwili milczenia odmawia następującą modlitwę:

Panie Jezu Chryste, nasze zmartwychwstanie i życie, podźwignij nas z grobu grzechów, nawiedz i napełnij duchową mocą. Spraw, abyśmy ugruntowani w wierze, nadziei i miłości mogli pojąć ze wszystkimi świętymi, jak wielka jest Twoja miłość. Tak bardzo nas umiłowałeś, że dla nas poniosłeś śmierć na krzyżu, aby żaden człowiek, który wierzy w Ciebie, nie zginął, ale miał życie wieczne. Który żyjesz i królujesz na wieki wieków. **W. Amen.**

34. Kapłan i posługujący, po krótkiej adoracji w ciszy, odchodzą do zakrystii. Adoracja Najświętszego Sakramentu w Grobie Pańskim trwa do rozpoczęcia Wigilii Paschalnej.

35. Po zakończeniu liturgii Męki Pańskiej obnaża się ołtarz w prezbiterium.

36. Uczestnicy popołudniowej liturgii ku czci Męki Pańskiej nie odmawiają Nieszporów.

37. Jeżeli nie ma procesji do Grobu Pańskiego, bezpośrednio po modlitwie po Komunii kapłan odsyła lud. Kapłan zwrócony do ludu wyciąga nad nim ręce i odmawia następującą modlitwę:

Panie, nasz Boże, niech obfite błogosławieństwo spłynie na Twój lud, który obchodził pamiątkę śmierci Twojego Syna i spodziewa się swojego zmartwychwstania; † odpuść mu winy, udziel pocieszenia, umocnij go w świętej wierze * i zapewnij mu wieczne zbawienie. Przez Chrystusa, Pana naszego. **W. Amen.**

WIELKA SOBOTA

1. W Wielką Sobotę Kościół trwa przy Grobie Pańskim rozważając Mękę i Śmierć Chrystusa.

Poświęcenie pokarmów wielkanocnych należy poprzedzać wspólną adoracją przy Grobie Pańskim.

2. Kościół powstrzymuje się od sprawowania ofiary Mszy św., dlatego główny ołtarz pozostaje obnażony.

3. Komunii świętej można udzielać tylko w formie Wiatyku.

4. Po uroczystej Wigilii, czyli nocnym oczekiwaniu Zmartwychwstania, rozpoczyna się radość wielkanocna, która trwa przez pięćdziesiąt dni.

5. Przed rozpoczęciem Wigilii Paschalnej należy zakończyć adorację przy Grobie Pańskim. Kapłan lub diakon, ubrany w komżę i stułę, intonuje krótki śpiew na cześć Najświętszego Sakramentu, następnie wyjmuje Hostię z monstrancji i chowa ją w tabernakulum Grobu Pańskiego. Na figurę Chrystusa leżącego w grobie kładzie się białą zasłonę, a w Grobie Pańskim ustawia się figurę Chrystusa Zmartwychwstałego. Po schowaniu Najświętszego Sakramentu wygasza się światła, z wyjątkiem wiecznej lampki albo dwóch świec. Pod koniec Wigilii Paschalnej znowu zapala się światło w Grobie Pańskim, jeśli wznawia się adorację.

OKRES WIELKANOCNY

NIEDZIELA WIELKANOCNA ZMARTWYCHWSTANIE PAŃSKIE

WIGILIA PASCHALNA W WIELKĄ NOC

1. Zgodnie z bardzo dawną tradycją ta noc powinna być czuwaniem na cześć Pana (Wj 12, 42). Wierni, posłuszni upomnieniu Ewangelii (Łk 12, 35 nn), trzymając w rękach zapalone świece, powinni być podobni do ludzi, którzy oczekują swego Pana, aby, gdy powróci, zastał ich czuwających i zaprosił ich do swego stołu.
2. Wigilia tej nocy ma następujący układ: po krótkim obrzędzie świateł (jest to pierwsza część Wigilii) Kościół święty rozważa wielkie dzieła, jakich Pan Bóg dokonał od początku dla swego ludu, oraz wyraża ufność w słowo i obietnice Boże (część druga, czyli liturgia słowa); następnie, gdy zbliża się dzień Zmartwychwstania, Kościół wraz ze swymi nowymi członkami, odrodzonymi w chrzcie (część trzecia), zostaje zaproszony do stołu, który Pan przygotował swojemu ludowi przez swoją śmierć i zmartwychwstanie (część czwarta).
3. Wszystkie obrzędy Wigilii Paschalnej odbywają się w nocy: nie wolno ich rozpocząć, zanim nie zapadnie noc, a należy je zakończyć przed świtem niedzieli.
4. Msza św. tej nocy, choćby ją sprawowano przed północą, jest Mszą paschalną Niedzieli Zmartwychwstania. Kto uczestniczy w tej Mszy św., może powtórnie przyjąć Komunię św. podczas Mszy sprawowanej w dniu Paschy w Niedzielę Zmartwychwstania.
5. Kapłan, który celebrował lub koncelebrował Mszę nocną, może celebrować lub koncelebrować Mszę św. w Niedzielę Zmartwychwstania.
6. Kapłan i diakon ubierają się w szaty mszalne koloru białego. Należy przygotować świece dla uczestników Wigilii.

CZEŚĆ PIERWSZA:

UROCZYSTY POCZĄTEK WIGILII, CZYLI LITURGIA ŚWIATŁA

POŚWIĘCENIE OGNI A I PRZYGOTOWANIE PASCHAŁU

7. Wygasza się światła w kościele.
W odpowiednim miejscu poza kościołem rozpala się ognisko. Gdy lud się zgromadzi, przychodzi kapłan z posługującymi, z których jeden niesie paschał. Jeśli nie można rozpałić ogniska poza kościołem, obrzęd sprawuje się jak niżej (nr 13).

8. Kapłan pozdrawia jak zwykle zgromadzony lud i wprowadza wiernych w liturgię Wigilii tymi lub podobnymi słowami:

Drodzy bracia i siostry, w tę najświętszą noc, w którą nasz Pan Jezus Chrystus, przeszedł ze śmierci do życia, Kościół wzywa swoje dzieci rozproszone po całym świecie, aby zgromadziły się na czuwanie i modlitwę. Jeśli tak będziemy obchodzić pamiątkę Paschy Pana, słuchając słowa Bożego i sprawując święte obrzędy, możemy mieć nadzieję, że otrzymamy udział w zwycięstwie Chrystusa nad śmiercią i razem z Nim żyć będziemy w Bogu.

9. Następnie poświęca się ogień.

Módlmy się.

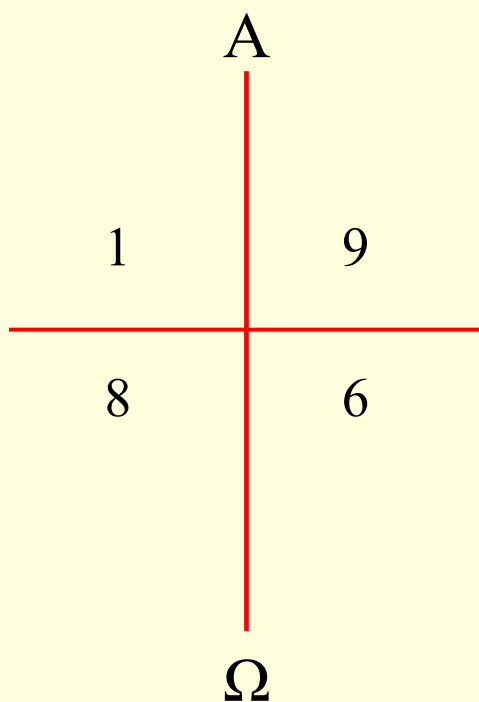
Boże, Ty przez swojego Syna udzieliłeś wiernym światła swojej chwały, poświęć ✠ ten ogień i przez te święta wielkanocne rozpal w nas tak wielkie pragnienie nieba, abyśmy z czystym sercem mogli dostąpić świąt wiekuistej światłości. Przez Chrystusa, Pana naszego. *W. Amen.*

10. Jeżeli ze względu na charakter narodu, wydaje się właściwe symbolami podkreślić godność i znaczenie paschału, można to zrobić w sposób niżej podany.

Można wykonać wszystkie czynności lub tylko niektóre. Konferencja Episkopatu może ustanowić inne formy bardziej dostosowane do mentalności narodu.

Po poświęceniu nowego ognia, przed kapłanem staje akolita lub ministrant, który trzyma paschał. Kapłan na paschale żłobi rylcem krzyż, nad krzyżem grecką literę Alfa, pod krzyżem literę Omega, a na czterech polach między ramionami krzyża cyfry bieżącego roku. Jednocześnie głośno i wyraźnie mówi:

1. Chrystus wczoraj i dziś (żłobi pionowe ramię krzyża);
2. Początek i koniec (żłobi ramię poziome);
3. Alfa (żłobi nad ramieniem pionowym literę Alfa);
4. i Omega (żłobi pod ramieniem pionowym literę Omega);
5. Do Niego należy czas (żłobi pierwszą cyfrę bieżącego roku na lewym górnym polu między ramionami krzyża);
6. i wieczność (żłobi drugą cyfrę bieżącego roku na prawym górnym polu);
7. Jemu chwała i panowanie (żłobi trzecią cyfrę bieżącego roku na dolnym lewym polu);
8. przez wszystkie wieki wieków. Amen. (żłobi czwartą cyfrę bieżącego roku na dolnym prawym polu).

11. Po wyźłobieniu krzyża i innych znaków, kapłan może umieścić pięć symbolicznych gwoździ, w formie krzyża, mówiąc przy tym głośno:

1. Przez swoje święte rany		1	
2. jaśniejąca chwałą			
3. niech nas strzeże	4	2	5
4. i zachowuje			
5. Chrystus Pan. Amen.		3	

12. Teraz kapłan zapala paschał od nowego ognia, mówiąc głośno:

Niech światło Chrystusa chwalebnie zmartwychwstałego rozproszy ciemności naszych serc i umysłów.

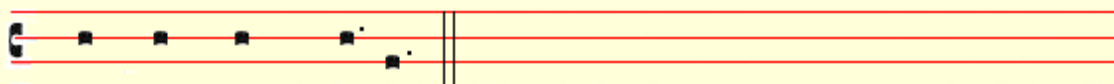
13. Jeśli ze względu na okoliczności nie można rozpałić ogniska, należy odpowiednio zmienić obrzęd poświęcenia ognia, np. można poświęcić płonący znicz. Lud gromadzi się w kościele, a kapłan z posługującymi, którzy niosą paschał, udaje się do drzwi kościoła. O ile to możliwe, lud zwraca się w stronę kapłana.

Po pozdrowieniu i wprowadzeniu w liturgię, jak w nr 8, kapłan poświęca ogień (nr 9) oraz przygotowuje paschał (nr 10-12).

PROCESJA

14. Po zapaleniu paschału celebrans nakłada kadzidło do kadzielnicy. Następnie diakon, lub, gdy go nie ma, sam celebrans, bierze w obie ręce paschał i wyrusza procesja do kościoła. Na czele idzie turyferarz z dymiącą kadzielnicą. Za nim idzie niosący paschał, potem celebrans, duchowieństwo, ministranci i lud. Wszyscy niosą świece.

Przy bramie kościoła diakon zatrzymuje się, podnosi paschał i śpiewa:

Świa-tło Chry-stu-sa.

Wszyscy odpowiadają:

Bo-gu niech bę-dą dzię-ki.

Celebrans zapala swoją świecę od płomienia paschału.

15. Diakon przechodzi do środka kościoła, zatrzymuje się, podnosi paschał i śpiewa po raz drugi:

Światło Chrystusa.

Wszyscy odpowiadają:

Bogu niech będą dzięki.

Wszyscy zapalają świece od płomienia paschału, podając sobie światło.

16. Gdy diakon przyjdzie do ołtarza, stojąc zwrócony do ludu, śpiewa po raz trzeci:

Światło Chrystusa.

Wszyscy odpowiadają:

Bogu niech będą dzięki.

Teraz zapala się wszystkie światła w kościele.

ORĘDZIE WIELKANOCNE

17. Po przyjsciu do ołtarza kapłan udaje się na miejsce przewodniczenia. Diakon umieszcza paschał na świeczniku stojącym pośrodku prezbiterium lub przy ambonie. Następnie można nałożyć kadzidło, jak przed Ewangelią podczas Mszy św., po czym diakon prosi kapłana o błogosławieństwo. Kapłan udziela błogosławieństwa mówiąc półgłosem:

Niech Pan będzie w sercu twoim i na twoich ustach, abyś godnie głosił Jego orędzie wielkanocne: w imię Ojca i Syna ✠ i Ducha Świętego.

Diakon odpowiada:

Amen.

Błogosławieństwo to opuszcza się, jeśli orędzie wielkanocne ma śpiewać ktoś, kto nie jest diakonem.

Jeśli używa się kadzidła, diakon, lub - gdy go nie ma - sam kapłan, okadza najpierw księgę a potem paschał i stojąc na ambonie albo przy pulpicie śpiewa orędzie wielkanocne. W tym czasie wszyscy stoją trzymając w rękach zapalone świece.

18. W razie konieczności orędzie wielkanocne może śpiewać kantor, który nie jest diakonem. Opuszcza on w dłuższej formie orędzia część tekstu, od słów: „A zatem proszę was, bracia” aż do końca wstępu, włącznie z pozdrowieniem „Pan z wami”.

19. Orędzie wielkanocne może także wykonać w formie krótszej kantor, który nie jest diakonem, opuszcza wtedy pozdrowienie „Pan z wami”.

ORĘDZIE WIELKANOCNE, FORMA DŁUŻSZA

We-sel-cie się już, za-stę-py A-nio-łów, w nie-bie: we-sel-cie się,

słu-dzy Bo-ga. Nie-chaj za-brzmią dzwo-ny gło-szą-ce

zba-wie-nie, gdy Król tak wiel-ki od-no-si zwy-cię-stwo.

Ra-duj się, zie-mio o-pro-mie-nio-na tak nie-zmier-nym

bla-skiem, a o-świe-co-na ja-sno-ścią Kró-la wie-ków, po-czuj,

że wol-na je-steś od mro-ku, co świat o-kry-wa! Zdob-ny

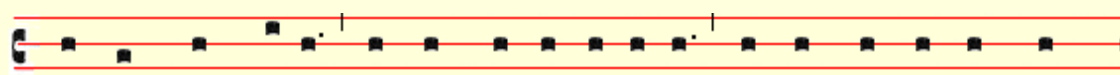
bla-skiem ta-kiej świa-tło-ści, ra-duj się, Ko-ście-le świę-ty,

Mat-ko na-sza! Ta zaś świę-ty-nia nie-chaj za-brzmi

po-tęż-nym śpie-wem ca-łe-go lu-du. A za-tem pro-szę was,

bra-cia naj-mil-si, któ-rzy sto-i-cie tu-taj, po-dzi-wia-jąc ja-sność

te-go świę-te-go pło-mie-nia, by-ście ra-zem ze mną wzy-wa-li

mi-ło-sier-dzia wszech-mo-gą-ce-go Bo-ga. Niech Ten, któ-ry

bez mo-ich za-sług ra-czył mnie u-czy-nić swo-im słu-gą, ze-chce

mnie na-peł-nić świa-tłem swo-jej ja-sno-ści i po-zwo-li go-dnie

wy-ście-wać po-chwa-łę tej świe-cy.

K. Pan z wa-mi. **W.** I z du-chem two-im.

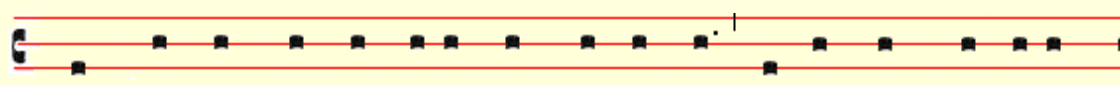
K. W górę ser-ca. **W.** Wzno-si-my je do Pa-na.

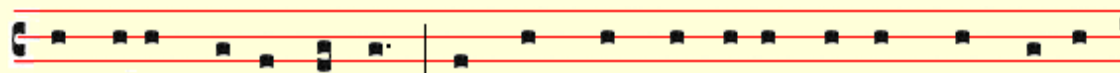
K. Dzię-ki skła-daj-my Pa-nu Bo-gu na-sze-mu.

W. Go-dne to i spra-wie-dli-we.

Za-praw-dę, god-ne to i spra-wied-li-we, a-byś-my z ca-łe-go

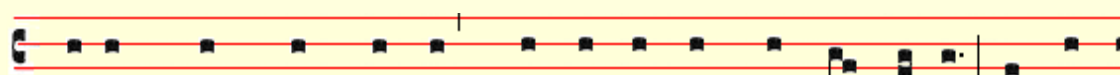
ser-ca i z ca-łej du-szy śpie-wem wy-sła-wia-li nie-wi-dzial-ne-go

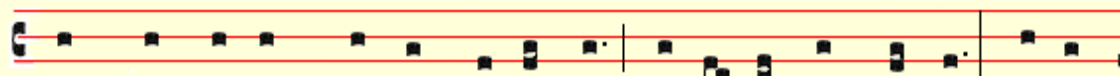
Bo-ga, Oj-ca Wszech-mo-gą-ce-go o-raz Jed-no-ro-dzo-ne-go

Sy-na Je-go, Je-zu-sa Chry-stu-sa, na-sze-go Pa-na, któ-ry

Oj-cu przed-wiecz-ne-mu spła-cił za nas dług A-da-ma i krwią

ser-decz-ną zma-zał dłuż-ny za-pis sta-ro-daw-nej wi-ny. O-to

są bo-wiem świę-ta pa-schal-ne, w cza-sie któ-rych za-bi-ja się

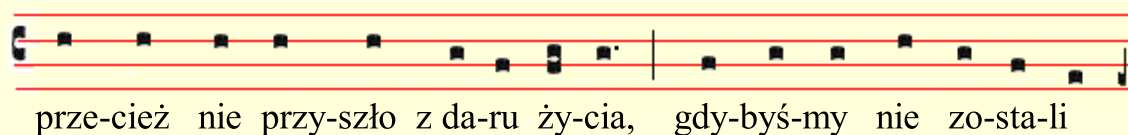
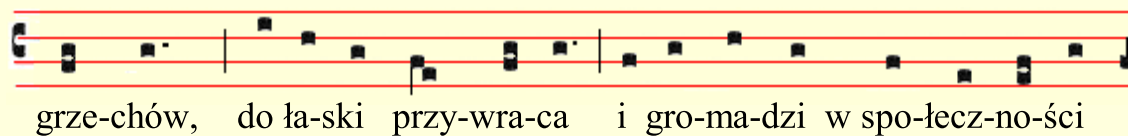
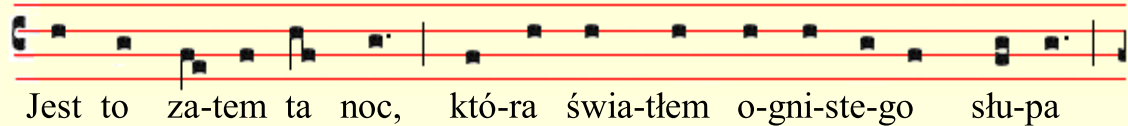
praw-dzi-we-go Ba-ran-ka, a Je-go krew po-świę-ca do-my

wie-rzą-cych. Jest to ta sa-ma noc, w któ-rej nie-gdyś

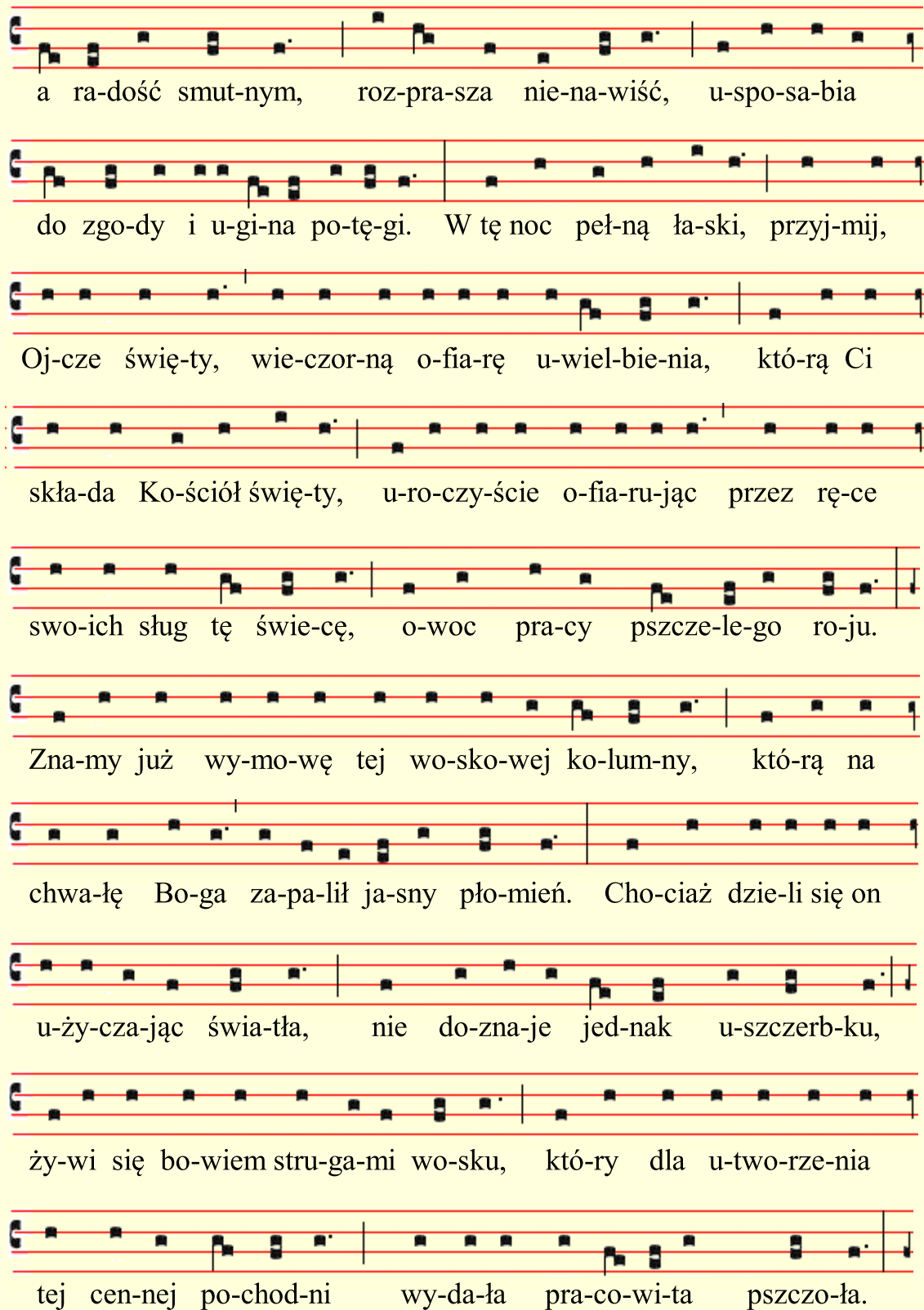

oj-ców na-szych, sy-nów I-zra-e-la, wy-wio-dłeś z E-gip-tu

dla nas! O, jak nie-po-ję-ta jest Two-ja mi-łość: a-by wy-ku-pić
nie-wol-ni-ka, wy-da-łeś swe-go Sy-na. O, za-is-te ko-niecz-ny
był grzech A-da-ma, któ-ry zo-stał zgła-dzo-ny śmier-cią
Chry-stu-sa! O, szczę-śli-wa wi-na, sko-ro ją zgła-dził tak
wiel-ki Od-ku-pi-ciel! O, za-is-te bło-go-sła-wio-na noc,
je-dy-na, któ-ra by-ła god-na po-znać czas i go-dzi-nę
zmar-twych-wsta-nia Chry-stu-sa. O tej to no-cy na-pi-sa-no:
a noc ja-ko dzień za-jaś-nie-je, o-raz: noc bę-dzie mi świa-tłem
i ra-do-ścią. U-świę-ca-ją-ca si-ła tej no-cy od-da-la zbrod-nie,
z prze-win ob-my-wa, przy-wra-ca nie-win-ność u-pad-łym,

a ra-dość smut-nym, roz-pra-sza nie-na-wieść, u-spo-sa-bia
do zgo-dy i u-gi-na po-tę-gi. W tę noc peł-ną ła-ski, przyj-mij,
Oj-cze świę-ty, wie-czor-ną o-fia-rę u-wiel-bie-nia, któ-rą Ci
skła-da Ko-ściół świę-ty, u-ro-czy-ście o-fia-ru-jąc przez rę-ce
swo-ich sług tę świe-cę, o-woc pra-cy pszcze-le-go ro-ju.
Zna-my już wy-mo-wę tej wo-sko-wej ko-lum-ny, któ-rą na
chwa-łę Bo-ga za-pa-lił ja-sny pło-mień. Cho-ciaż dzie-li się on
u-ży-cza-jąc świa-tła, nie do-zna-je jed-nak u-szczerb-ku,
ży-wi się bo-wiem stru-gami wo-sku, któ-ry dla u-two-rze-nia
tej cen-nej po-chod-ni wy-da-ła pra-co-wi-ta pszczo-ła.

O, za-is-te bło-go-sła-wio-na noc, w któ-rej się łą-czy nie-bo

z zie-mią, spra-wy bo-skie ze spra-wa-mi ludz-ki-mi. Pro-si-my

Cię, prze-to, Pa-nie, niech ta świe-ca po-świę-co-na na chwa-łę

Two-je-go i-mie-nia nie-u-stan-nie pło-nie, a-by roz-pro-szyć

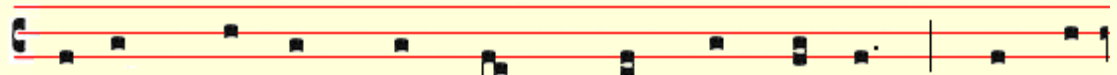
mrok tej no-cy. Przy-ję-ta przez Cie-bie, ja-ko woń

przy-jem-na, nie-chaj się złą-czy ze świat-ła-mi nie-ba. Niech

ta świe-ca pło-nie, gdy wzej-dzie słoń-ce nie zna-ją-ce za-cho-du:

Je-zus Chry-stus, Twój Syn Zmar-twych-wsta-ły, któ-ry

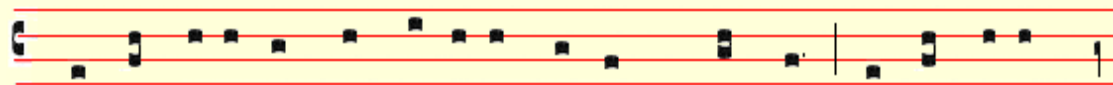

o-świe-ca ludz-kość swo-im świa-tłem i z To-bą ży-je

i kró-lu-je na wie-ki wie-ków. **W.** A-men, a-men, a-men.

ORĘDZIE WIELKANOCNE, FORMA KRÓTSZA

We-sel-cie się już, za-stę-py A-nio-łów, w nie-bie: we-sel-cie się,

słu-dzy Bo-ga. Nie-chaj za-brzmia dzwo-ny gło-szą-ce

zba-wie-nie, gdy Król tak wiel-ki od-no-si zwy-cię-stwo.

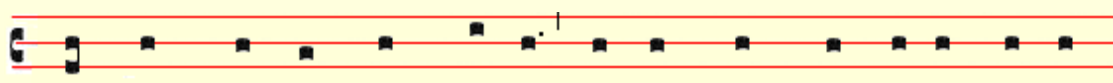
Ra-duj się, zie-mio o-pro-mie-nio-na tak nie-zmier-nym

bla-skiem, a o-świe-co-na jas-no-ścią Kró-la wie-ków, po-czuj,

że wol-na jes-teś od mro-ku, co świat o-kry-wa! Zdob-ny

blas-kiem ta-kiej świa-tło-ści, ra-duj się, Ko-ście-le świę-ty,

Mat-ko na-sza! Ta zaś świę-ty-nia nie-chaj za-brzmi

po-tęż-nym śpie-wem ca-łe-go lu-du.

K. Pan z wa-mi. **W.** I z du-chem two-im.

K. W gó-rę ser-ca. **W.** Wzno-si-my je do Pa-na.

K. Dzię-ki skła-daj-my Pa-nu Bo-gu na-sze-mu.

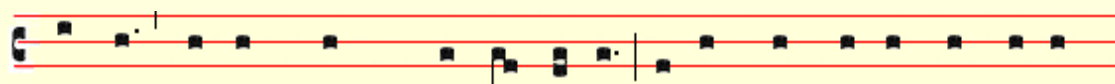
W. Go-dne to i spra-wie-dli-we.

Za-praw-dę, god-ne to i spra-wied-li-we, a-byś-my z ca-łe-go

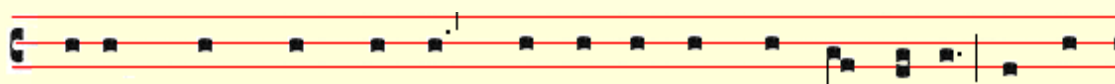
ser-ca i z ca-łej du-szy śpie-wem wy-sła-wia-li nie-wi-dzial-ne-go

Bo-ga, Oj-ca Wszech-mo-gą-ce-go o-raz Jed-no-ro-dzo-ne-go

Sy-na Je-go, Je-zu-sa Chry-stu-sa, na-sze-go Pa-na, któ-ry

Oj-cu przed-wiecz-ne-mu spła-cił za nas dług A-da-ma i krwią

ser-decz-ną zma-zał dłuż-ny za-pis sta-ro-daw-nej wi-ny. O-to

są bo-wiem świę-ta pa-schal-ne, w cza-sie któ-rych za-bi-ja się

praw-dzi-we-go Ba-ran-ka, a Je-go krew po-świę-ca do-my

wie-rzą-cych. Jest to ta sa-ma noc, w któ-rej nie-gdyś

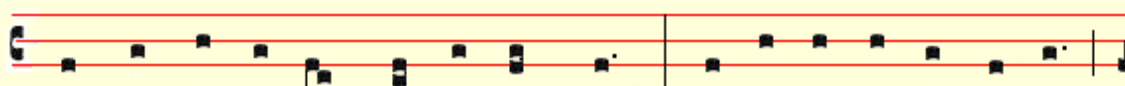
oj-ców na-szych, sy-nów I-zra-e-la, wy-wio-dłeś z E-gip-tu

i prze-pro-wa-dzi-łeś su-chą no-gą przez Mo-rze Czer-wo-ne.

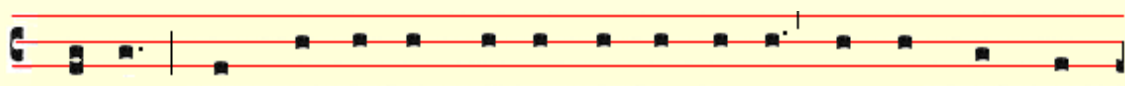
Jest to za-tem ta noc, któ-ra świa-tłem o-gni-ste-go słu-pa

roz-pro-szy-ła ciem-no-ści grze-chu, a te-raz ta sa-ma noc

u-wal-nia wszy-stkich wie-rzą-cych w Chry-stu-sa na ca-łej

zie-mi od ze-psu-cia po-gań-skie-go ży-cia i od mro-ku

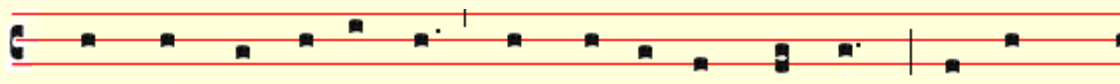
grze-chów, do ła-ski przy-wra-ca i gro-ma-dzi w spo-łecz-no-ści

świę-tych. Tej wła-śnie no-cy Chry-stus skru-szyw-szy wię-zy

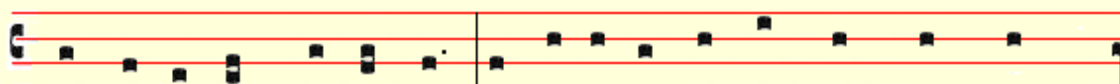
śmier-ci, ja-ko zwy-cię-zca wy-szedł z ot-chła-ni. O, jak

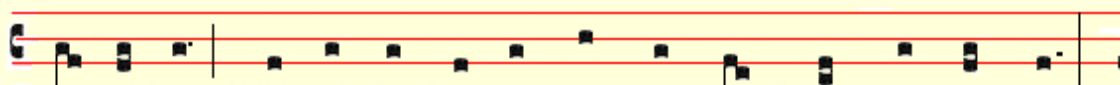
prze-dziw-na ła-ska-wość Twej do-bro-ci dla nas! O, jak

nie-po-ję-ta jest Two-ja mi-łość: a-by wy-ku-pić nie-wol-ni-ka,

wy-da-łeś swe-go Sy-na. O, za-is-te ko-niecz-ny był grzech

A-da-ma, któ-ry zo-stał zgła-dzo-ny śmier-cią Chry-stu-sa!

O, szczę-śli-wa wi-na, sko-ro ją zgła-dził tak wiel-ki Od-ku-

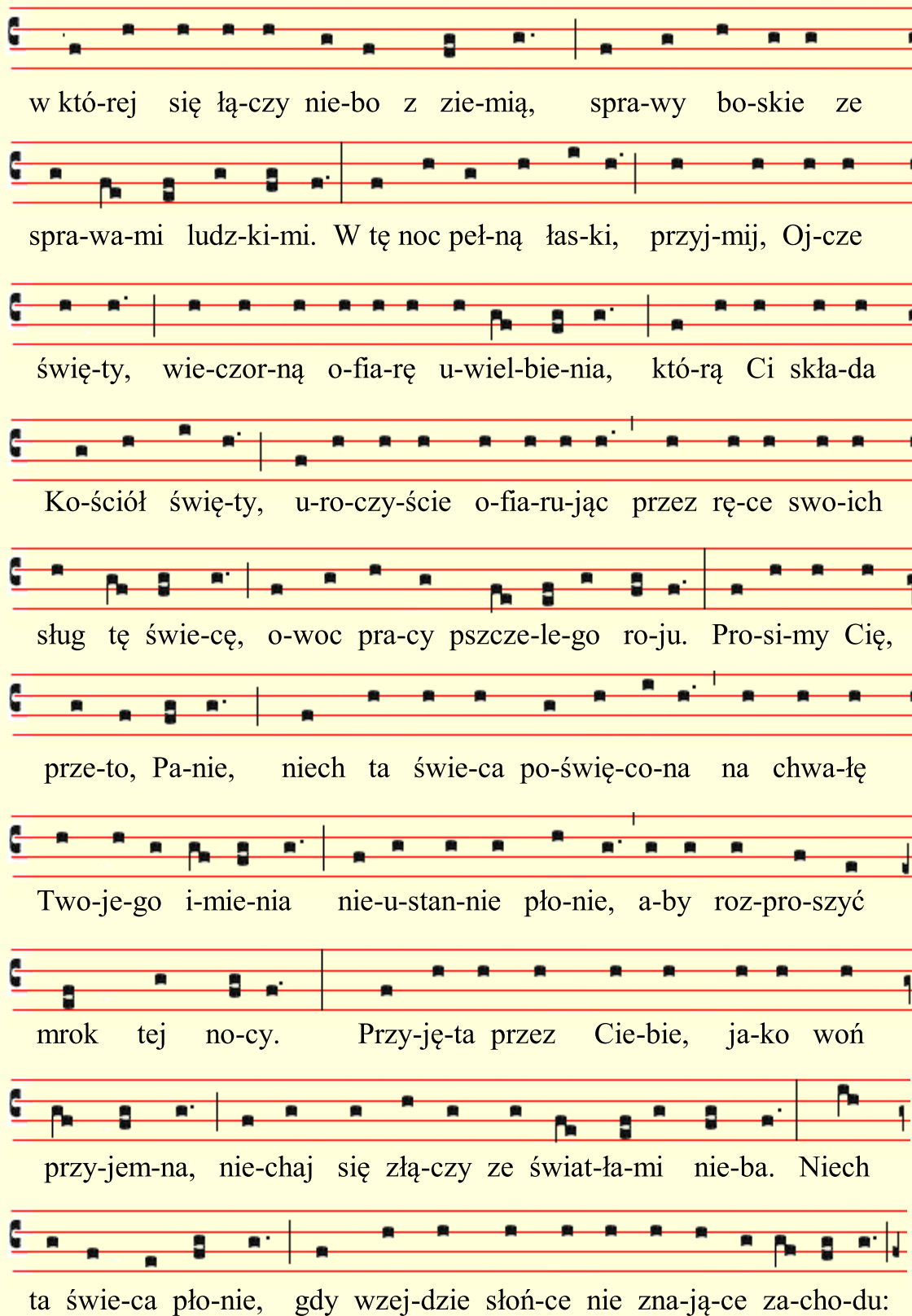
pi-ciel! U-świę-ca-ją-ca si-ła tej no-cy od-da-ła zbrod-nie,

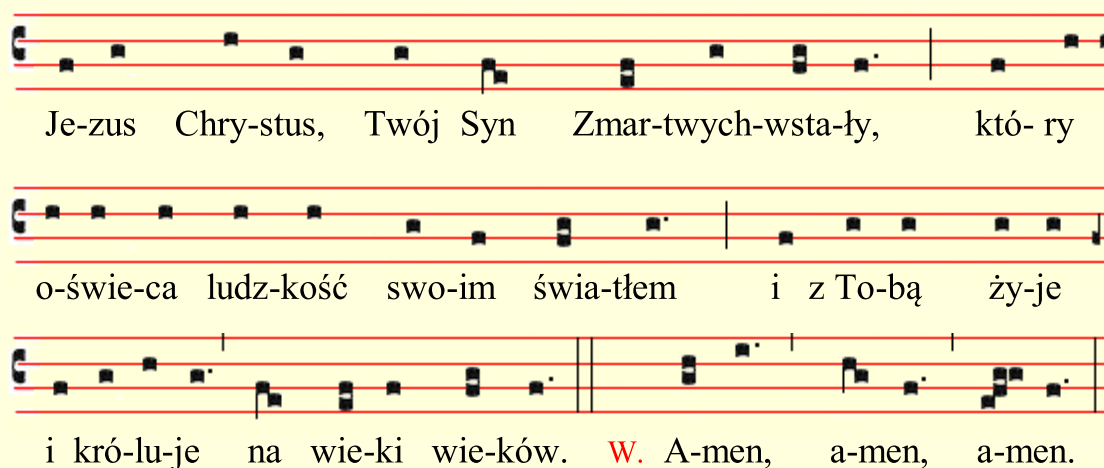
z prze-win ob-my-wa, przy-wra-ca nie-win-ność u-pad-łym,

a ra-dość smut-nym. O, za-is-te bło-go-sła-wio-na noc,

w któ-rej się łą-czy nie-bo z zie-mią, spra-wy bo-skie ze
 spra-wa-mi ludz-ki-mi. W tę noc peł-ną łas-ki, przyj-mij, Oj-cze
 świę-ty, wie-czor-ną o-fia-rę u-wiel-bie-nia, któ-rą Ci skła-da
 Ko-ściół świę-ty, u-ro-czy-ście o-fia-ru-jąc przez rę-ce swo-ich
 sług tę świe-cę, o-woc pra-cy pszcze-le-go ro-ju. Pro-si-my Cię,
 prze-to, Pa-nie, niech ta świe-ca po-świę-co-na na chwa-łę
 Two-je-go i-mie-nia nie-u-stan-nie pło-nie, a-by roz-pro-szyć
 mrok tej no-cy. Przy-ję-ta przez Cie-bie, ja-ko woń
 przy-jem-na, nie-chaj się złą-czy ze świat-ła-mi nie-ba. Niech
 ta świe-ca pło-nie, gdy wzej-dzie słoń-ce nie zna-ją-ce za-cho-du:

Je-zus Chry-stus, Twój Syn Zmar-twych-wsta-ły, któ-ry
o-świe-ca ludz-kość swo-im świa-tłem i z To-bą ży-je
i kró-lu-je na wie-ki wie-ków. **W.** A-men, a-men, a-men.

CZĘŚĆ DRUGA: LITURGIA SŁOWA

20. Na tę Wigilię, która jest matką wszystkich wigilii, lekcjonarz podaje dziewięć czytań z Pisma świętego: siedem ze Starego Testamentu i dwa z Nowego (epistoła i Ewangelia).

21. Jeśli wymagają tego okoliczności, można zmniejszyć liczbę czytań ze Starego Testamentu. Należy zawsze pamiętać o tym, że czytanie słowa Bożego stanowi podstawową część Wigilii Paschalnej. Powinny, więc być przynajmniej trzy czytania ze Starego Testamentu, a w przypadku nagłym przynajmniej dwa. Nigdy jednak nie wolno opuścić czytania z 14 rozdziału Księgi Wyjścia (trzecie czytanie).

22. Po zakończeniu orędzia wielkanocnego wszyscy gaszą świece i siadają. Przed rozpoczęciem czytań kapłan zwraca się do ludu w tych lub podobnych słowach:

Drodzy bracia i siostry, po uroczystym rozpoczęciu wigilii paschalnej w pokoju serca słuchajmy teraz słowa Bożego. Rozważajmy, jak to Bóg w minionych czasach wybawił swój lud i jak w końcu zesłał nam swojego Syna jako Odkupiciela. Chrystus przez swoją śmierć i zmartwychwstanie dał nam nowe życie. Módlmy się, aby Pan Bóg dał nam pełny udział w paschalnym dziele zbawienia.

23. Następują czytania. Lektor udaje się na ambonę i wykonuje pierwsze czytanie. Potem psalterzysta lub kantor śpiewa psalm, a lud powtarza refren. Następnie wszyscy wstają. Kapłan mówi: Módlmy się, wszyscy przez pewien czas modlą się w ciszy. Potem kapłan odmawia kolektę.

Psalm responsoryjny można zastąpić chwilą świętego milczenia. W takim przypadku nie zachowuje się ciszy po wezwaniu „Módlmy się” przed kolektą.

MODLITWY PO CZYTANIACH

24. Po pierwszym czytaniu (Stworzenie świata: Rdz 1, 1-2, 2 lub 1,1. 26-31a):
Módlmy się.

Wszechmogący, wieczny Boże, Ty jesteś godny podziwu w swoich dziełach, † spraw, niech wszyscy przez Ciebie odkupieni zrozumieją, że wspaniałe było dzieło stworzenia świata, a jeszcze wspanialsze jest dzieło zbawienia, * które się dokonało przez wielkanocną ofiarę Chrystusa. Który żyje i króluje na wieki wieków. W. Amen.

Albo (O stworzeniu człowieka):

Módlmy się.

Boże, Ty w przedziwny sposób stworzyłeś człowieka i w jeszcze cudowniejszy sposób go odkupiłeś, † spraw, abyśmy siłą ducha opierali się powabom grzechu * i zasłużyli na osiągnięcie wiecznej radości. Przez Chrystusa, Pana naszego. W. Amen.

25. Po drugim czytaniu (Ofiara Abrahama: Rdz 22, 1-18; lub 1-2. 9-13. 15-18).

Módlmy się.

Boże, Ojczy wszystkich wierzących, Ty przez swoją łaskę pomnażasz na całym świecie liczbę przybranych dzieci, † Ty przez paschalny sakrament chrztu spełniasz obietnicę daną Twojemu słudze Abrahamowi i czynisz go ojcem wszystkich narodów, * daj Twojemu ludowi godnie odpowiedzieć na łaskę powołania. Przez Chrystusa, Pana naszego. W. Amen.

26. Po trzecim czytaniu (Przejście przez Morze Czerwone: Wj 14, 15 - 15, 1).

Módlmy się.

Boże, także w obecnych czasach jaśnieją Twoje dawne cuda: † niegdyś swoją mocą wybawiłeś jeden naród od prześladowań faraona i przeprowadziłeś go przez Morze Czerwone, obecnie przez wodę chrztu prowadzisz wszystkie narody do zbawienia, * spraw, aby cała ludzkość weszła do liczby synów Abrahama i dostąpiła godności ludu wybranego. Przez Chrystusa, Pana naszego. W. Amen.

Albo:

Módlmy się.

Boże, Ty w świetle Nowego Testamentu objawiłeś znaczenie cudownych wydarzeń dawnych czasów: † Morze Czerwone jest znakiem źródła chrztu świętego, a naród wyprowadzony z niewoli zapowiedzią tajemnicy ludu chrześcijańskiego; * spraw, aby wszystkie ludy przez wiarę osiągnęły udział w godności narodu wybranego i odrodziły się w Duchu Świętym. Przez Chrystusa, Pana naszego. W. Amen.

27. Po czwartym czytaniu (Nowa Jerozolima: Iz 54, 5-14).

Módlmy się.

Wszchemogący, wieczny Boże, dla chwały Twojego imienia pomnażaj potomstwo obiecane praojcom ze względu na ich wiarę, † niech przez łaskę chrztu świętego wzrasta liczba Twoich przybranych dzieci, * aby Kościół widział, że to, czego oczekiwali święci Starego Przymierza, spełnia się w naszych czasach. Przez Chrystusa, Pana naszego. W. Amen.

Albo inna modlitwa wybrana z tych, które następują po czytaniach opuszczonych.

28. Po piątym czytaniu (Zbawienie dostępne dla wszystkich: Iz 55, 1-11).

Módlmy się.

Wszchemogący, wieczny Boże, jedyna nadziejo świata, Ty głosem proroków zapowiedziałeś misteria, które spełniają się w naszych czasach, † umocnij łaskawie pragnienia oddanego Ci ludu, * bo tylko z Twojego natchnienia pochodzi wzrost cnót Twoich wiernych. Przez Chrystusa, Pana naszego.

W. Amen.

29. Po szóstym czytaniu (Źródło mądrości: Ba 3, 9-15. 32 - 4, 4).

Módlmy się.

Boże, Ty zawsze pomnażasz swój Kościół przez wzywanie nowych ludów do wiary: † spraw łaskawie, aby obmyci wodą chrztu świętego, * doznawali nieustannie Twojej opieki. Przez Chrystusa, Pana naszego. W. Amen.

30. Po siódmym czytaniu (Nowe serce i nowy duch: Ez 36, 16-17a. 18-28).

Módlmy się.

Boże, niezmienna Potęgo i wieczna Światłości, wejrzyj łaskawie na sakrament całego Kościoła i w pokoju prowadź dzieło zbawienia ludzkości według swoich odwiecznych zamiarów, † niech cały świat ujrzy, że podnosisz upadłych, odradzasz słabych i wszystko wraca do pierwotnej nieskazitelności * dzięki Chrystusowi, od którego wszystko pochodzi. Który żyje i króluje na wieki wieków. W. Amen.

Albo:

Módlmy się.

Boże, Ty nas przygotowujesz do obchodu misterium paschalnego słowami Starego i Nowego Testamentu, † daj nam pojąć Twoje miłosierdzie, * aby dary, które przyjmujemy w tym życiu, umocniły w nas nadzieję życia przyszłego. Przez Chrystusa, Pana naszego. W. Amen.

31. Po ostatnim czytaniu ze Starego Testamentu oraz po psalmie responsoryjnym i modlitwie, która po nim następuje, zapala się świece ołtarzowe.

Następnie kapłan intonuje hymn Chwała na wysokości Bogu, który wszyscy podejmują. W czasie śpiewu biją dzwony.

32. Po skończeniu hymnu kapłan odmawia kolektę, jak zwykle.

KOLEKTA

Boże, Ty sprawiasz, że ta najświętsza noc jaśniej blaskiem Zmartwychwstania Pańskiego, † wzbudź w Twoim Kościele ducha dziecięctwa, którego otrzymaliśmy na chrzcie świętym, * abyśmy, odnowieni na duchu i ciele, służyli Tobie z całkowitym oddaniem. Przez naszego Pana Jezusa Chrystusa, Twojego Syna, † który z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha Świętego, * Bóg, przez wszystkie wieki wieków.

33. Następnie lektor odczytuje urywek z Listu Apostoła.

34. Po odczytaniu epistoły wszyscy wstają. Kapłan uroczyście intonuje Alleluja, które wszyscy powtarzają. Następnie psalmista lub kantor śpiewa psalm, a lud powtarza refren Alleluja. Jeśli to konieczne, sam psalmista intonuje Alleluja.

35. Na Ewangelię nie przynosi się świeczników, można natomiast używać kadzidła.

36. Po Ewangelii jest homilia, a po niej rozpoczyna się liturgię chrzcielną.

CZĘŚĆ TRZECIA: LITURGIA CHRZCIELNA

37. Kapłan z posługującymi podchodzi do chrzcielnicy, jeśli ona znajduje się w zasięgu wzroku wiernych. W przeciwnym razie naczynie z wodą stawia się w prezbiterium. Przywołuje się katechumenów, jeśli są. Przed zgromadzony Kościół przyprowadzają ich chrzestni; jeśli chrzci się dzieci, przynoszą je rodzice i chrzestni.

38. Następnie kapłan przemawia do obecnych tymi lub podobnymi słowami.

Jeśli są dorośli kandydaci do chrztu:

Najmilsi, wspólną modlitwą wspierajmy naszych braci i siostry, którzy z radosną nadzieją zbliżają się do źródła odrodzenia. Prośmy, aby Bóg, Ojciec wszechmogący, obdarzył ich swoim miłosierdziem.

Jeżeli jest chrzest dzieci:

Rodzice i chrzestni wnoszą teraz dzieci, które mają otrzymać sakrament chrztu świętego w tę wielką noc Zmartwychwstania. Prośmy, aby Bóg, Ojciec wszechmogący, obdarzył te dzieci swoim miłosierdziem.

Jeśli błogosławi się wodę chrzcielną, lecz nie ma kandydatów do chrztu:

Najmilsi, z pokorą wzywajmy nad tą wodą łaski Boga, Ojca wszechmogącego, aby ci, którzy przez chrzest narodzą się do nowego życia w Chrystusie, zostali włączeni do grona przybranych dzieci Bożych. Módlmy się także za wszystkich, którzy zostaną ochrzczeni w tę noc Zmartwychwstania na całym świecie.

39. Teraz dwaj kantorzy śpiewają litanie. Wszyscy stoją, (ponieważ rozpoczął się już Okres Wielkanocny), i odpowiadają. Jeśli jest dłuższa procesja do kaplicy chrzcielnej, litanie śpiewa się w czasie procesji. W tym przypadku kandydatów do chrztu przywołuje się przed procesją, następnie odbywa się procesja, na której czele niesie się paschał, a za nim idą katechumeni z chrzestnymi oraz kapłan i posługujący. Wezwanie do modlitwy wypowiada kapłan przed błogosławieństwem wody.

40. Jeśli nie ma kandydatów do chrztu i nie błogosławi się wody chrzcielnej, opuszcza się litanie i kapłan błogosławi wodę jak w nr 45.

41. Do litanii można dodać wezwania niektórych świętych, zwłaszcza Patronów kościoła, miejscowości i tych, którzy mają przyjąć chrzest.

Panie, zmiłuj się nad nami.

Chryste, zmiłuj się nad nami.

Panie, zmiłuj się nad nami.

Święta Maryjo, Matko Boża,

Święty Michale,

Święci Aniołowie Boży,

Święty Janie Chrzciicielu,

Święty Józefie,

Święci Piotrze i Pawle,

Święty Andrzeju,

Święty Janie,

Święta Mario Magdaleno,

Święty Szczepanie,

Panie, zmiłuj się nad nami.

Chryste, zmiłuj się nad nami.

Panie, zmiłuj się nad nami.

módl się za nami.

módl się za nami.

módlcie się za nami.

módl się za nami.

módl się za nami.

módlcie się za nami.

módl się za nami.

módl się za nami.

módl się za nami.

módl się za nami.

Święty Ignacy Antiocheński,	módl się za nami.
Święty Wawrzyńcze,	módl się za nami.
Święci Wojciechu i Stanisławie,	módlcie się za nami.
Święte Perpetuo i Felicyto,	módlcie się za nami.
Święta Agnieszko,	módl się za nami.
Święty Grzegorzu,	módl się za nami.
Święty Augustynie,	módl się za nami.
Święty Atanazy,	módl się za nami.
Święty Bazyli,	módl się za nami.
Święty Marcinie,	módl się za nami.
Święty Benedykcie,	módl się za nami.
Święci Franciszku i Dominiku,	módlcie się za nami.
Święty Franciszku Ksawery,	módl się za nami.
Święty Janie Mario Vianneyu,	módl się za nami.
Święta Katarzyno Sieneńska,	módl się za nami.
Święta Tereso od Jezusa,	módl się za nami.
Wszyscy Święci i Święte Boże,	módlcie się za nami.
Bądź nam miłościw,	wybaw nas, Panie.
Od zła wszelkiego,	wybaw nas, Panie.
Od każdego grzechu,	wybaw nas, Panie.
Od śmierci wiecznej,	wybaw nas, Panie.
Przez Twoje Wcielenie,	wybaw nas, Panie.
Przez Twoją śmierć i Zmartwychwstanie,	wybaw nas, Panie.
Przez Zesłanie Ducha Świętego,	wybaw nas, Panie.
Prosimy Cię, my, grzesznicy,	wysłuchaj nas, Panie.

Jeśli są kandydaci do chrztu:

Prosimy Cię, abyś tych wybranych	odrodził przez łaskę
chrztu świętego,	wysłuchaj nas, Panie.

Jeśli nie ma kandydatów do chrztu:

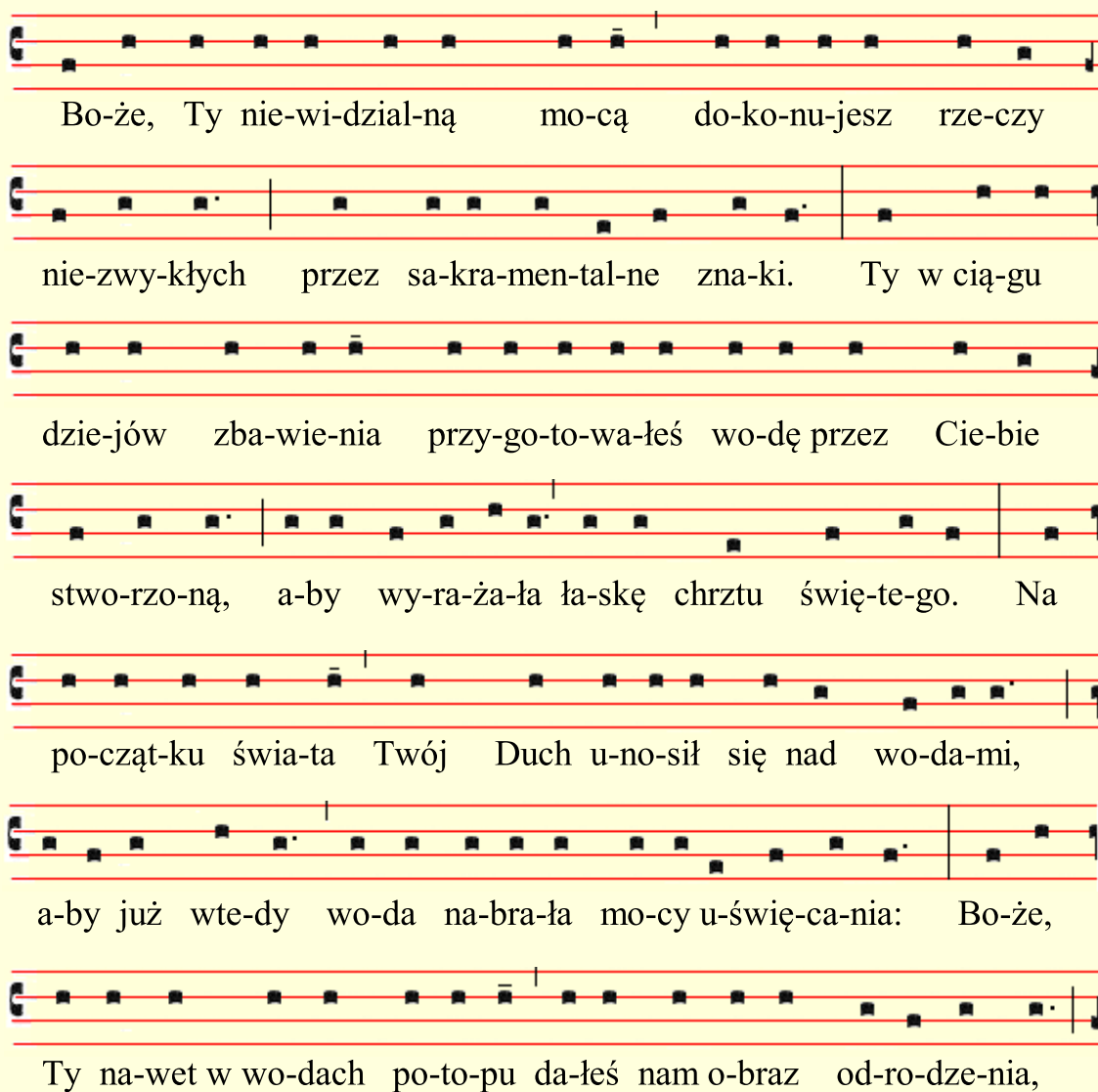
Prosimy Cię, abyś swoją łaską uświęcił tę wodę, przez którą	wysłuchaj nas, Panie.
mają się odrodzić Twoje dzieci,	wysłuchaj nas, Panie.
Prosimy Cię, Jezu, Synu Boga żywego,	Chryste, usłysz nas.
Chryste, usłysz nas.	Chryste, usłysz nas.
Chryste, wysłuchaj nas.	Chryste, wysłuchaj nas.

Jeśli są kandydaci do chrztu, kapłan z rękami złożonymi odmawia następującą modlitwę:

Wszchemogący, wieczny Boże, bądź obecny w sakramentach, które są darem Twojej miłości, † ześlij ducha przybrania na tych, którzy rodzą się z wody chrztu świętego, aby się stali nowym stworzeniem. * Niech to, co pokornie sprawujemy jako Twój służby, będzie w pełni skuteczne dzięki Twojej potędze. Przez Chrystusa, Pana naszego. W. Amen.

BŁOGOSŁAWIENSTWO WODY CHRZCIELNEJ

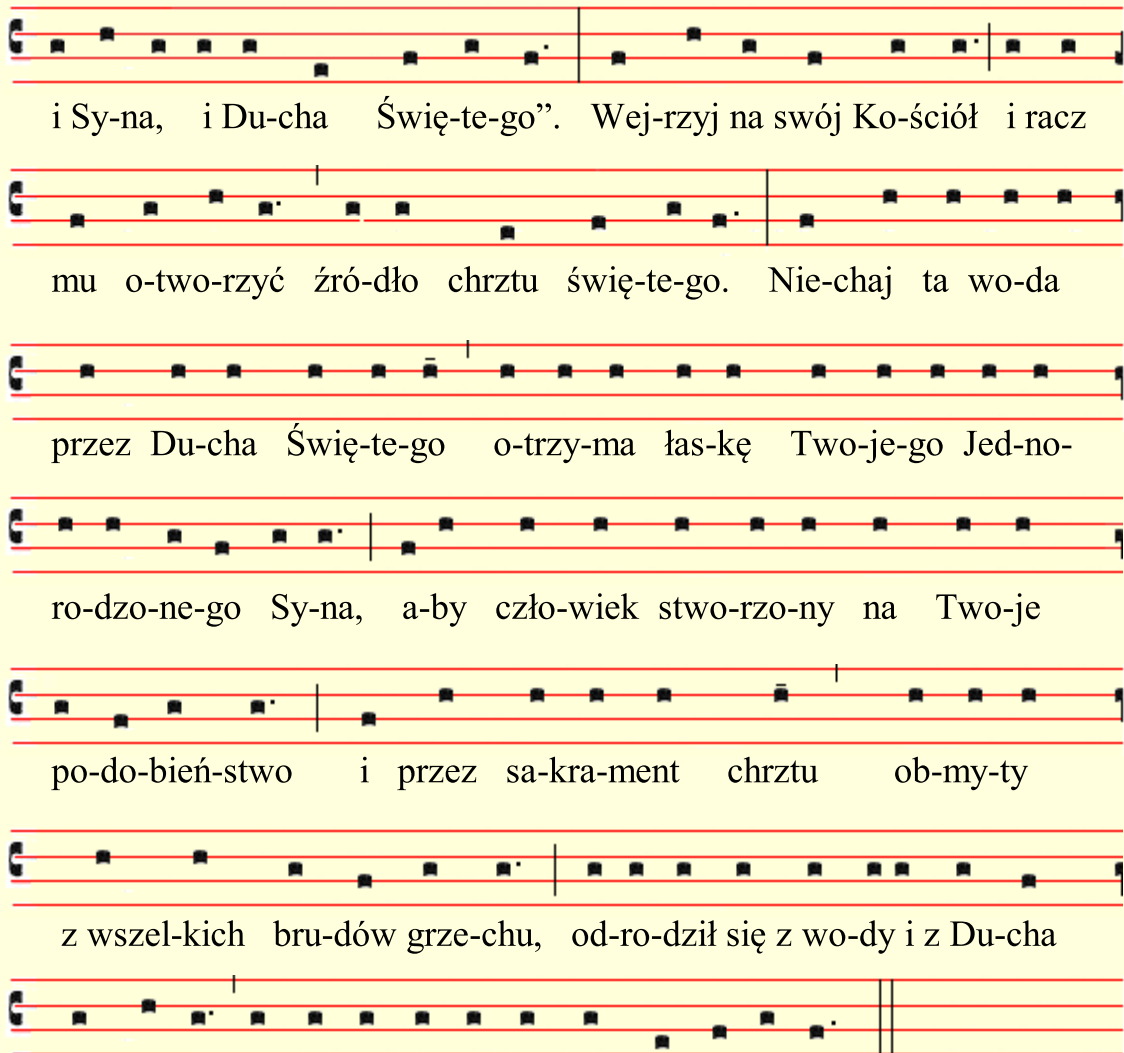
42. Kapłan błogosławi wodę chrzcielną, wypowiadając ze złożonymi rękami następującą modlitwę:

Bo-że, Ty nie-wi-dzial-ną mo-cą do-ko-nu-jesz rze-czy
nie-zwy-kłych przez sa-kra-men-tal-ne zna-ki. Ty w cią-gu
dzie-jów zba-wie-nia przy-go-to-wa-łeś wo-dę przez Cie-bie
stwo-rzo-ną, a-by wy-ra-ża-ła ła-skę chrztu świę-te-go. Na
po-cząt-ku świa-ta Twój Duch u-no-sił się nad wo-da-mi,
a-by już wte-dy wo-da na-bra-ła mo-cy u-świę-ca-nia: Bo-że,
Ty na-wet w wo-dach po-to-pu da-łeś nam o-braz od-ro-dze-nia,

bo ten sam ży-wioł po-ło-żył kres wy-stęp-kom i dał po-czą-tek
cno-tom. Bo-że, Ty spra-wi-łeś, że sy-no-wie A-bra-ha-ma
prze-szli po su-chym dnie Mo-rza Czer-wo-ne-go, a-by na-ród
wy-zwo-lo-ny z nie-wo-li fa-ra-o-na stał się ob-ra-zem
przy-szłej spo-łecz-no-ści o-chrzczo-nych. Bo-że, Twój Syn,
o-chrzczo-ny przez Ja-na w wo-dach Jor-da-nu, zo-stał
na-ma-szczo-ny Du-chem Świ-ę-tym; a gdy wi-siał na krzy-żu,
z Je-go bo-ku wy-pły-nę-ła krew i wo-da; po swo-im zaś
zmar-twych-wsta-niu na-ka-zał ucz-niom: „Idź-cie i na-u-czaj-
cie wszy-stkie na-ro-dy, u-dzie-la-jąc im chrztu w i-mię Oj-ca

i Sy-na, i Du-cha Świę-te-go”. Wej-rzyj na swój Ko-ściół i racz
 mu o-two-rzyć źró-dło chrztu świę-te-go. Nie-chaj ta wo-da
 przez Du-cha Świę-te-go o-trzy-ma łas-kę Two-je-go Jed-no-
 ro-dzo-ne-go Sy-na, a-by czło-wiek stwo-rzo-ny na Two-je
 po-do-bień-stwo i przez sa-kra-ment chrztu ob-my-ty
 z wszel-kich bru-dów grze-chu, od-ro-dził się z wo-dy i z Du-cha

Świę-te-go do no-we-go ży-cia dziec-ka Bo-że-go.

Wstawiając paschał do wody – raz albo trzy razy – kapłan śpiewa dalej:

Pro-si-my Cię, Pa-nie, niech przez Two-je-go Sy-na zstą-pi
 na tę wo-dę moc Du-cha Świę-te-go, a-by wszy-scy przez chrzest
 po-grze-ba-ni ra-zem z Chry-stu-sem w śmier-ci, z Nim też

po-wsta-li do no-we-go ży-cia. Przez Chry-stu-sa, Pa-na
na-sze-go. W. A-men.

43. Paschał wyjmuje się z wody. Lud wykonuje aklamację:

Chwała Ojcu i Synowi, i Duchowi Świętemu.

Jak była na początku teraz i zawsze, i na wieki wieków.

Amen.

Jako aklamację można też śpiewać doksologię z psalmów nieszpornych.

CHRZEST I BIERZMOWANIE

44. Poszczególni katechumeni wyrzekają się szatana, odpowiadają na pytania o wiarę i przyjmują chrzest. Po chrzcie dorośli katechumeni przyjmują sakrament bierzmowania, jeśli jest obecny biskup lub kapłan mający prawo bierzmować.

BŁOGOSŁAWIENSTWO WODY DO POKROPIENIA

45. Jeśli nie ma kandydatów do chrztu, ani nie błogosławi się wody chrzcielnej, kapłan błogosławi wodę do pokropienia w następujący sposób. Najpierw zwraca się do wiernych z wezwaniem:

Drodzy bracia i siostry, pokornie prosimy Boga, aby pobłogosławił wodę, którą będziemy pokropieni na pamiątkę naszego chrztu. Niech Bóg nam dopomaga, abyśmy byli wierni Duchowi, którego otrzymaliśmy.

Po krótkiej modlitwie w ciszy, kapłan, z rękami złożonymi, mówi:

Panie, nasz Boże, czuwając w tę świętą noc, wspominamy wspaniałe dzieło stworzenia i jeszcze wspanialsze dzieło naszego odkupienia. Wysłuchaj prośb swojego ludu i pobłogosław tę wodę. Stworzyłeś ją, aby przez nią użyźnić ziemię oraz umacniać i oczyszczać nasze ciała. Woda była również narzędziem Twojego miłosierdzia; przez nią wyprowadziłeś Twój lud z niewoli i ugasiłeś jego pragnienie na pustyni. Prorocy zapowiedzieli wodę jako znak nowego Przymierza,

które miałeś zawrzeć z ludźmi. Wreszcie przez wodę, którą Chrystus uświęcił w Jordanie, odnowiłeś w odradzającej kąpieli naszą upadłą naturę. Niech ta woda przypomina nam przyjęty chrzest, abyśmy się radowali z naszymi braćmi i siostrami ochrzczoneymi w czasie uroczystości wielkanocnych. Przez Chrystusa, Pana naszego. **W.** Amen.

ODNOWIENIE PRZYRZECZEŃ CHRZTU

46. Gdy zakończy się obrzęd chrztu (i bierzmowania) lub, jeśli chrztu nie było, po błogosławieństwie wody, wszyscy stojąc i trzymając w rękach zapalone świece, odnawiają przyrzeczenia chrztu.

Kapłan przemawia do wiernych tymi lub podobnymi słowami:

Drodzy bracia i siostry, przez misterium paschalne zostaliśmy w sakramencie chrztu pogrzebani wespół z Chrystusem w Jego śmierci, aby razem z Nim wkroczyć w nowe życie. Po ukończeniu czterdziestodniowego postu, odnowmy przyrzeczenia chrztu świętego, w których niegdyś wyrzekliśmy się złego ducha i jego spraw, a przyrzekliśmy służyć Bogu w świętym Kościele katolickim. A zatem pytam każdego z was:

Czy wyrzekasz się grzechu, aby żyć w wolności dzieci Bożych?

Wszyscy: Wyrzekam się.

Kapłan: Czy wyrzekasz się wszystkiego, co prowadzi do zła, aby ciebie grzech nie opanował?

Wszyscy: Wyrzekam się.

Kapłan: Czy wyrzekasz się szatana, który jest głównym sprawcą grzechu?

Wszyscy: Wyrzekam się.

Kapłan: Czy wierzysz w Boga, Ojca wszechmogącego, Stwórcy nieba i ziemi?

Wszyscy: Wierzę.

Kapłan: Czy wierzysz w Jezusa Chrystusa, Syna Jego Jedy-nego, a naszego Pana, narodzonego z Maryi Dziewicy,

umęczonego i pogrzebanego, który powstał z martwych i zasiada po prawicy Ojca?

Wszyscy: Wierzę.

Kapłan: Czy wierzysz w Ducha Świętego, święty Kościół powszechny, obcowanie świętych, odpuszczenie grzechów, zmartwychwstanie ciała i życie wieczne?

Wszyscy: Wierzę.

Kapłan kończy: Bóg wszechmogący, Ojciec naszego Pana Jezusa Chrystusa, który nas odrodził z wody i Ducha Świętego, i który udzielił nam odpuszczenia grzechów, niech nas strzeże swoją łaską w naszym Panu Jezusie Chrystusie, na życie wieczne.

Wszyscy: Amen.

47. Kapłan kropi lud wodą święconą. W tym czasie wszyscy śpiewają pieśń związaną treściowo z sakramentem chrztu.

48. Jednocześnie nowo ochrzczonych wprowadza się na miejsca dla nich przeznaczone między wiernymi. Jeśli błogosławieństwo wody chrzcielnej nie odbywa się w kaplicy chrzcielnej, ministranci odnoszą naczynie z wodą poświęconą do chrzcielnicy.

Jeśli nie było błogosławieństwa wody chrzcielnej, wodę święconą odnosi się na odpowiednie miejsce.

49. Po pokropieniu wiernych kapłan wraca na miejsce przewodniczenia. Opuszcza się wyznanie wiary i odmawia się modlitwę powszechną, w której nowo ochrzczeni uczestniczą po raz pierwszy.

CZEŚĆ CZWARTA: LITURGIA EUCHARYSTYCZNA

50. Kapłan podchodzi do ołtarza i rozpoczyna, jak zwykle, liturgię eucharystyczną.

51. Wypada, aby chleb i wino przynieśli nowo ochrzczeni.

52. **MODLITWA NAD DARAMI**

Panie, nasz Boże, przyjmij modlitwy i dary Twojego ludu † i spraw, aby Ofiara, która wzięła początek w misterium paschalnym, * stała się dla nas lekarstwem na wieczność. Przez Chrystusa, Pana naszego.

53. 1 prefacja wielkanocna (zwłaszcza tej nocy), nr 20.

W Modlitwach eucharystycznych 1 - 3, wspomnienie tajemnicy dnia.

54. **ANTYFONA NA KOMUNIE**

Por. 1 Kor 5, 7-8

Chrystus został ofiarowany jako nasza Pascha, * obchodźmy nasze święto w szczerej radości. * Alleluja.

55. **MODLITWA PO KOMUNII**

Wszchemogący Boże, tchnij w nas Ducha Twojej miłości † i w swojej dobroci zjednocz wszystkich, * których posiliłeś wielkanocnym sakramentem. Przez Chrystusa, Pana naszego.

56. Na zakończenie Mszy św. diakon lub kapłan odsyła lud słowami:

Idźcie w pokoju Chrystusa. Alleluja, alleluja.

W. Bogu niech będą dzięki. Alleluja, alleluja.

K. Idź-cie w po-ko-ju Chrys-tu-sa, al-le-lu-ja, al- le- lu- ja.

W. Bo-gu niech bę-dą dzię-ki, al-le-lu-ja, al- le- lu- ja.

Obrzędy zakończenia opuszcza się, jeżeli następuje procesja.

PROCESJA REZUREKCYJNA

57. Procesja rezurekcyjna jest uroczystym ogłoszeniem zmartwychwstania Chrystusa i wezwaniem całego stworzenia do udziału w triumfie Zmartwychwstałego.

58. Zależnie od tradycji i warunków miejscowych procesję rezurekcyjną można odprawić po Wigilii Paschalnej albo rano przed pierwszą Mszą św. Kapłani, którzy koncelebrują Mszę św., są ubrani w ornaty. Inni mogą włożyć białe kapy. Diakoni mogą włożyć białe dalmatyki.

PROCESJA REZUREKCYJNA PO WIGILII PASCHALNEJ

59. Jeżeli procesję odprawia się po Wigilii Paschalnej, na końcu Mszy opuszcza się pozdrowienie, błogosławieństwo i formułę pożegnania wiernych. Bezpośrednio po modlitwie po Komunii, duchowieństwo i ministranci udają się do Grobu Pańskiego.

60. Diakon lub kapłan wystawia Najświętszy Sakrament, po czym celebrans okadza Go.

61. Wykonuje się uroczysty śpiew na cześć Chrystusa Zmartwychwstałego. Kapłan poucza wiernych o znaczeniu procesji tymi lub podobnymi słowami:

W czasie Wigilii Wielkanocnej usłyszeliśmy wezwanie: „Weselcie się, zastępy Aniołów w niebie! Weselcie się, słudzy Boga! Niech zabrzmia dzwony głoszące zbawienie, gdy tak wielki Król odnosi zwycięstwo! Raduj się, ziemio, opromieniona tak niezmiernym blaskiem, bo jesteś wolna od mroku, co świat okrywa! Niech ta świątynia zabrzmie potężnym śpiewem całego ludu!” Posłuszni temu wezwaniu pójdziemy w uroczystej procesji za Chrystusem Zmartwychwstałym, aby wyznać naszą wiarę w Jego zwycięstwo nad śmiercią i szatanem. Zmartwychwstałemu Chrystusowi, obecnemu wśród nas w Najświętszym Sakramencie, będziemy dziękować za to, że otworzył wierzącym Królestwo niebios.

62. Kapłan otrzymuje welon naramienny, bierze monstrancję i wyrusza procesja ze śpiewem: *Wesoły nam dzień lub Chrystus zmartwychwstan jest.*

63. Na początku procesji niesie się krzyż procesyjny, przyozdobiony czerwoną stułą, oraz figurę Zmartwychwstałego. Jeśli to możliwe, procesja wychodzi na zewnątrz i okrąży kościół raz lub trzy razy. Po powrocie procesji do głównego ołtarza, krzyż i figurę ustawia się obok ołtarza. Kapłan intonuje hymn Ciebie, Boga, wysławiamy. Po ukończeniu hymnu śpiewa się:

K. Niebo i ziemia się cieszą. Alleluja.

W. Ze zmartwychwstania Twojego, Chryste. Alleluja.

Następnie kapłan odmawia modlitwę:

Módlmy się.

Boże, Ty przez wielkanocną ofiarę Chrystusa dałeś swojemu ludowi zbawienie, † udzielaj mu obficie Twoich darów, * aby osiągnął pełną wolność i posiadał radość życia wiecznego, której pozwalasz mu kosztować na ziemi. Przez Chrystusa, Pana naszego. **W.** Amen.

64. Kapłan błogosławi wiernych Najświętszym Sakramentem i chowa Go do tabernakulum. Na zakończenie śpiewa się wielkanocną antyfonę do Najśw. Maryi Panny.

PROCESJA REZUREKCYJNA RANO

65. Jeżeli procesja rezurekcyjna odbywa się rano, po Wigilii Paschalnej można wystawić Najświętszy Sakrament na całą noc albo na kilka godzin wieczornych i porannych przed procesją. Po Wigilii Paschalnej Najświętszy Sakrament wystawia się w monstrancji nie okrytej welonem.

W czasie adoracji nie należy już śpiewać pieśni ku czci Męki Pańskiej. Można adorować w ciszy albo śpiewać pieśni wielkanocne i eucharystyczne. Można również odmawiać chwalebną część różańca.

66. O oznaczonej godzinie kapłan, duchowieństwo i ministranci udają się do Grobu Pańskiego. W tym czasie chór lub wierni mogą śpiewać antyfonę na wejście:

Chrystus prawdziwie zmartwychwstał. Alleluja. * Jemu chwała i panowanie przez wszystkie wieki. Alleluja.

Można wykonać inny uroczysty śpiew na cześć Chrystusa Zmartwychwstałego.

67. Po przybyciu do Grobu Pańskiego, kapłan przez krótką chwilę adoruje Najświętszy Sakrament a następnie okadza Go.

68. Kapłan poucza wiernych o znaczeniu procesji jak w nr 61.

69. Kapłan otrzymuje welon naramienny, bierze monstrancję i wyrusza procesja ze śpiewem **Wesoły nam dzień lub Chrystus zmartwychwstan jest.**

70. Na początku procesji niesie się krzyż procesyjny ozdobiony czerwoną stułą oraz figurę Zmartwychwstałego. Jeżeli to możliwe, procesja wychodzi na zewnątrz kościoła i okrąża go raz lub trzy razy.

71. Gdy procesja wróci do głównego ołtarza, krzyż procesyjny i figurę Zmartwychwstałego ustawia się obok ołtarza. Kapłan stawia monstrancję na ołtarzu i klęka na stopniach. Gdy wierni wejdą do kościoła, śpiewa się **Przez Twoje święte zmartwychwstanie, a jeżeli ta pieśń nie jest znana: Przed tak wielkim Sakramentem. W tym czasie celebrans okadza Najświętszy Sakrament. Następnie śpiewa się:**

K. Niebo i ziemia się cieszą. Alleluja.

W. Ze zmartwychwstania Twojego, Chryste. Alleluja.

Następnie kapłan odmawia modlitwę:

Módlmy się.

Boże, Ty przez wielkanocną ofiarę Chrystusa dałeś swojemu ludowi zbawienie, † udzielaj mu obficie Twoich darów, * aby osiągnął pełną wolność i posiadał radość życia wiecznego, której pozwalasz mu kosztować na ziemi. Przez Chrystusa, Pana naszego. **W.** Amen.

72. Kapłan błogosławi wiernych Najświętszym Sakramentem, a następnie chowa Go do tabernakulum.

73. W Mszy św. odprawianej bezpośrednio po procesji rezurekcyjnej opuszcza się śpiew na wejście, akt pokuty i „Panie, zmiłuj się nad nami”. Kapłan udaje się na miejsce przewodniczenia i wprowadza wiernych do Mszy tymi lub podobnymi słowami:

W drugiej Mszy Niedzieli Zmartwychwstania dziękujemy Bogu za nowe życie, którego źródłem jest zmartwychwstanie Chrystusa, naszego Zbawiciela. Razem z całym Kościołem śpiewajmy hymn uwielbienia.

Śpiewa się hymn: Chwała na wysokości Bogu. W czasie hymnu mogą bić dzwony.

74. Po rozdaniu Komunii wiernym śpiewa się hymn: Ciebie, Boga, wysławiamy. Po hymnie następuje modlitwa po Komunii, błogosławieństwo i pożegnanie wiernych.

75. Jeżeli krzyż głównego ołtarza jest wolno stojący, czerwoną stulę należy zawiesić na jego ramionach. Nie należy ustawiać obok ołtarza dwóch krzyżów.